

NOVADNIEKS

LATVIJAS REPUBLIKAS PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Sestdiena, 1995. gada 16. decembris

Nr. 93 (6648)

Viņi ir pirmie!

▼ 13. decembrī rajona padomes sēžu zālē smaržoja nedaudz pēc priežu skujām, nedaudz pēc mārtiņrozēm. Vārdu sakot, pēc svētkiem, jo tie bija pienākuši pirmajiem astoņiem mūsu rajona iedzīvotājiem, kuriem naturalizācijas kārtībā piešķirta Latvijas pilsonība.

Rajona pagastu pārstāvju klātbūtnē Naturalizācijas pārvaldes Rēzeknes reģionālās nodaļas vadītāja vietniece Irēna Ivanova vienībā pasniezē Ministru kabineta 1995. gada 22. novembra rīkojuma Nr.713 izrakstus. Tas nozīmē, ka šiem cilvēkiem noslēdzies gandrīz desmit mēnešus garais ceļš uz Latvijas pilsonības iegūšanu.

Irēna Ivanova teica: «Sirsnīgo un patieso vēlēšanos kļūt par pilsoņiem nav mazinājusi ne garā dokumentu kārtošanas procedūra, ne nopietnie pārbaudījumi valsts valodas un vēstures zināšanās. Šajos mēnešos kopš pirmās tīkšanās esam kļuvuši par draugiem, kopā pārvarot visas grūtības. Laimi, veselību, prieku jums, jaunie Latvijas pilsoņi!»

Pirmais kārtot dokumentus pilsonības iegūšanai Preiļu rajonā sāka gāzes apgādes rajona avārijas brigādes šeferis Kazimirs Drabovičs. Pēc tautības polis, dzimis un skolā gājis Lietuvā. Kopš 1955. gada Kazimirs dzīvo Latvijā. Pirms desmit gados strādājis Rīgā, tad arī noskatījis sievu Broņislavu no Preiļiem. Vecākais dēls Vičālis strādā Rīgā, bet jaunākais — Raimonds gatavojas dienestam armijā.

Draboviča kungs saka: «Par pilsonības iegūšanu domāju jau sen. Kauna lieta, sieva un dēli ir pilsoņi, bet es — nē. Februārī sāku kārtot dokumentus, gatavoju eksāmeniem valsts vēsturē un latviešu valodā. Nu esmu gandarīts. Man jau fotogrāfijas gatavas, kaut vai tūlīt varu doties uz pilsonības un imigrācijas departamentu, lai ies-

niegtu dokumentus zilās pilsoņa pases saņemšanai.

Ceru, ka uz Ziemassvētkiem vai Jauno gadu varēšu droši braukt ciemos pie radīmiem Lietuvā. Līdz šim bija tā nedaudz divaini — sievu ar dēliem brīvi laiž pāri robežai, bet es netiek... Arī saviem darba kolēģiem būbu nedaudz «iezāģējis», jo daudzi, būdamī pilsoņi, vēl nav nomaiņuši padomju laika pases pret jaunajām.

Esmu ļoti pateicīgs visiem labajiem un

laipnajiem cilvēkiem, kuri man un citiem jaunajiem Latvijas pilsoņiem palīdzēja sagatavoties un veiksmīgi nonākt līdz šim svētku brīdim. Paldies par viņu pretnmāksnu un sirsni!

Kopā ar Naturalizācijas pārvaldes darbinieciem jaunie pilsoņi pie kafijas tases pārrunāja pārdzīvotos uztraukuma brīžus, grūtības. Visi bija vienisprātis, ka naturalizācija nav vienkārši formalitāšu kārtošana. Tas ir process, kurā tiek uzkrātas zināšanas, pārbaudīta sava pārliecība un griba. Īpaši svarīgs naturalizācijas process būs jauniešiem. Viņiem skaidri jāzina, vai tieši Latvijā būs viņu mājas visu turpmāko dzīvi, jāsaprot, ka šai zemei un tās labklājībai vajadzēs veltīt zināšanas, spēkus un mīlestību.

L.Kirillova

Attēlā:
pirmajā rindā no kreisās pusēs — naturalizācijas pārvaldes Preiļu filiāles večā referente Silvija Brokāne, Irīna Lāčkāja, Natālija Ivbule, Ieva Kokoreite un naturalizācijas pārvaldes Rēzeknes reģionālās nodaļas vadītāja vietniece Irēna Ivanova;

otrajā rindā — Jurijs Polovnikovs, Kazimirs Drabovičs un Arkādijs Jevdokimovs.

Svinīgajā brīdī klāt nebija vēl divi jaunie Latvijas pilsoņi — Elicija Valaine un Nikolajs Jakimovs.

J.Silicka foto

Citu preses izdevumu abonēšana 1996. gadam jau beigusies, bet «Novadnieku» Preiļu rajonā vēl var pasūtīt visās pasta nodaļās un pie lauku pastniekiem līdz 22. decembrim.

Lauku aktualitātes

Zinātniskās padomes sēde Viļānos

Latgales lauksaimniecības zinātniskā padome Viļānos apsprieda likumu par lauksaimniecību, ko Saeima pieņemusi pirmajā līgumā.

Padomes sēdē piedalījās arī rajona lauksaimniecības departamenta direktors Jānis Vucēns, kurš pastāstīja:

— Uz padomes sēdi bija ieradušies 6. Saeimas deputāti Anatolijs Ručs un Roberts Dilba, kā arī Zemkopības ministrijas Valsts sekretārs Jānis Lapše. Padome atbalstīja lauksaimniecības departamentu direktori izstrādātos un Zemkopības ministrijai iesniegtos priekšlikumus, kuri paredz nākamgad diferencēt subsīdijas par labu Latgales reģionam, jo lauksaimniecīkā rāzošā te ir lielāki izdevumi nekā citur Latvijā. Deputātiem un ministrijas pārstāvīm tika izteiktas pretenzijas, ka agroservisa uzņēmumu privatizācijas gaitā iegūtie līdzekļi nonāk valsts budžetā, bet vajadzētu nosvirzīt lauksaimniecības attīstībai. Padomes locekļi izteica arī bažas, ka Latvijas robeža joprojām ir atvērta, tāpēc zemnieki un paju sabiedrības pat par viszemākajām iepirkuma cenām vairs nevar pārdot cūkgāļu gaļas pārstrādes kombinātiem, kuri to ieved no ārvalstīm.

Zemnieki saņem subsīdijas no valsts

Par Šķirnes graudu sējumiem, Šķirnes sēku realizāciju, Šķirnes ganāmpulka izkopšanu valsts budžetā bija paredzētas subsīdijas, ja zemnieku saimniecībās vai paju sabiedrībās ražošana atbilstīgi izvirzītajiem noteikumiem.

Kā ar subsīdiju izmaksu mūsu rajonā? Lauksaimniecības departamentā uzskata, ka subsīdijas lauksaimnieki saņem.

Piemēram, rajona graudu audzētāji šogad saņēmuši 75 958 latus par Šķirnes sējumiem. No lauksaimniecības stabilizācijas fonda 33 086 lati izmaksāti 10 rajona pagastu lauksaimniekiem. Ir cerība saņemt subsīdijas arī par 3. un 4. ceturksni realizēto Šķirnes sēku un liniem. Šis piemaksas ir aprēķinātas.

Lopkopībā 1. un 2. ceturksni subsīdijās samaksāti 94 975 lati, tās aprēķinātas arī par 3. un 4. ceturksni.

Mūsu zemnieku saimniecības un paju sabiedrības piešķirto un izmaksāto subsīdiju ziņā valsti iepēm 7.-8. vietu.

Investīcijas nav bijušas reālas

Valdība bija paredzējusi investīcijas zemnieku saimniecībām meliorācijai, elektrofiksācijai, ceļu būvei un remontam, taču sakārā ar krīzi valsts budžetā mūsu zemnieki saņēmuši tikai 34 procentus no plānotās summas. Piemēram, elektrofiksācijai no 42 700 latiem saņemti 14 328 lati, ceļu būvei un remontam — no 42 760 latiem — tikai 17 657. Meliorācijai no plānotajiem līdzekļiem varēja izmantot tikai 21 procentu, turklāt no budžeta nauda neienāca nemaz, viesīgi līdzekļi no privatizācijas fonda.

Vai zemnieki sēklas graudus nākamgad neaudzēs?

Atkal norūpējies ir rajona lauksaimniecības departamenta galvenais agronomi Jānis Kivlenieks, jo līdz 1. decembrim, kad vajadzēja pieteikties Elites un I ataudzējuma sēklas iegādei, bija pieteikuši tikai 7,5 tonnas Šķirnes sēklas materiāla. Ar šo daudzumu var apsēt tikai 30 hektārus.

Lauksaimniecības departaments atgādina, ka vēl var pieteikties sēklas materiāla iegādei, un aicina to darīt.

Zemnieki mācās

Rajona lauksaimniecības konsultāciju biroja vadītājs Māris Liniņš uzskata, ka zemniekiem vērtīgākā seminārnodarbība ir notikusi šonedēļ Rožupē un Aizkalnes pagastā. To vadīja Ulbrokas Mehānizācijas institūta nodaļas vadītājs, zinātnieks Edgars Lāčgalvis.

Viņš šo pagastu zemniekus informēja par lauksaimniecības tehniku, tās cenām, iegādes iespējām, agrotehnisko izmantošanu. E.Lāčgalvis ir pazīstams gan kā zinātnieks, gan kā praktiķis, jo viņam pašam ir zemnieku saimniecība.

Inženieru biedrība būs arī mūsu rajonā

28. decembrī lauksaimniecības departamentā notiks rajona inženieru biedrības dibināšanas konference. Biedrība būs brīvpārtīga, neatkarīga, profesionāla sabiedrīska organizācija, kas apvieno savās rīndās lauksaimniecības, tās apkalpošanas un lauksaimniecības produkcijas pārstrādes sfēras, praktiskajā, zinātniskajā un pedagoģiskajā darbā strādājošos un pensionētos inženierus. Tātad — visi inženieri tiek aicināti 28. decembrī ierasties rajona lauksaimniecības departamentā. Konferences sākums plkst. 11.00.

A.Iļjina

Rīt adventes vainagā iedegsim trešo sveci!

Uzdāviniet sev jauno pasi!

▼ Gadu mijā viena no dāvanām pašam sev var būt arī jaunā Latvijas Republikas pase, īpaši tad, ja pase jau ir gatava un jūs gaida pilsonības un imigrācijas departamenta Preiļu rajona nodaļā. Kā pastāstīja nodaļas priekšnieka vietnieks pasu jautājumos Jānis Skutels, sagatavotas vairāk nekā 400 pases, pēc kurām to īpašnieki neierodas. Šāds neizņemtu pasu daudzums traucē strādāt. Nav izņemtas arī daudzas personu apliecības.

— Pirms 6. Saeimas vēlēšanām arī bija uzkrājušās jaunas pases, tomēr tie, kas vēlējās balso, pēc sava personības dokumenta ieradās. Taču piecdesmit pases netika izņemtas, šie cilvēki tātad nebalojo. Abas vēlēšanu dienas pilsonības un imigrācijas departamenta rajona nodaļa bija atvērta, bet tikai viens pilsonis ieradās pēc pases, — pastāstīja Jānis Skutels.

Vēcas PSRS pases pilsoņiem jānomaina līdz 1997. gada 1. janvārim, izņemot gadījumus, kad brauc uz ārzemēm, vai arī vecejā pasē atklātas neprecīzitātes. Jauniešiem, sasniedzot 16 gadu vecumu, viena mēneša laikā jāsaņem pase, tāpat arī uzvārda maiņas gadījumā. Bērniem, kas nav sasniegusi 16 gadu vecumu, bet brauc uz ārzemēm, jāsaņem pase vai personas aplieci baņu no zīdaņa vecuma.

Personas apliecības izsniedzam tikai ārpilsoņiem, kuri izbrauc uz ārzemēm. Ārpilsoņu pases pašlaik tiek izgatavotas Kanādā un apmēram pēc sešiem mēnešiem sāksies to izsniegšana. Ārpilsoņiem dzīvojot uz vietas, ir derīgas vēcas pases, izņemot uzvārda

maiņas gadījumus, kā arī sasniedzot 16 gadu vecumu, kad ir jāsaņem personas aplieci.

Personas aplieci braukšanai uz ārzemēm tiek sagatavota piecpadsmit darba dienu laikā, jāmaksā 1,5 lati. Ja ārpilsonis personas aplieci braukšanai uz ārzemēm vēlas saņemt divu dienu laikā, jāmaksā 31 lats.

Ir daudz pasu nozaudēšanas gadījumu. Kāds iedzīvotājs ir pamānījies pasi nozaudēt jau trīs reizes. Šādos gadījumos jāgriežas pie mums ar izziņu no dzīves vietas vai, ja pase nozagta, ar izziņu no policijas. Par nozaudētu pasi jāmaksā pieci lati un administratīvais sods līdz 10 latiem. Par atkārtotu nozaudēšanu šīs summas ir dubultas. Ik mēnesi tiek nozaudētas apmēram 20 pases.

Ja pase ir izlietota, tas ir, pilna ar atzīmēm par robežu šķēršanu, par jaunu pasi jāmaksā pieci lati.

Jānis Skutels, aicinot izņemt sagatavotās pases, brīdināja, ka pilsonības un imigrācijas departamenta rajona nodaļa var kerties arī pie bargākiem ieteikmēšanas līdzekļiem. Imigrācijas policijas inspektoram ir tiesības ar visām no tā izrietošajām sekām sastādīt administratīvo protokolu par ilgstošu dzīvošanu bez pieraksta, bet to uzvārdi, kas dzīvo bez pieraksta, izlasāmi jaunajās, neizņemtajās pases.

Kā informēja pilsonības un imigrācijas departamenta rajona nodaļas priekšnieks Pēteris Upenieks, sākot ar nākošā gada 1. februāri, Baltkrievijā nevarēs iebrukt ar bijušajām PSRS pasēm.

L.Rancāne

Līču kultūras nams gaida

▼ Kopš rajona kultūras nams rekonstrukcijas dēļ nevar uzzemt apmeklētājus, dejotgrībētājiem jau laikus jālauza galva, uz kādu diskotēku un kurp doties.

Varbūt pāris stundas nedēļas nogalē izdosies padejot vienā vai otrā pilsētas skolā. Varbūt iet uz ballīti pirts kompleksa foajē, kuras saimnieki pirms kāda laika ar ziņojumu lapu uz durvīm brīdināja, ka nedrīkst līdzi ķēmt un īenest gāzes balonus, aukstos un šaujamieročus. Ja nedrīkst, tad nedrīkst, bet vai tamēļ iztikt bez jautrības? Pavismenes kāds no rīkotajiem viņam vien zināmu vajadzību dēļ bija kaktā nolīcis maisu ar skujām. Bet kāds jautrības cienītājs — zem māisa novietojis kādu pirotehnisku brīnumu. Aculiecīnieki stāsta, ka māiss uzgājis gaisā ar blīķi, laime vēl, ka netrāpja kādam sejā.

Tomēr liela daļa preiliešu iecienījuši plāšo un ētro, arī apkurināto Līču kultūras nams dažu kilometru attālumā no Preiļiem. Dažus gadus tam nebija direktors, nu pirmo gadu šajā amatā aizvadījusi Kristīne Dzene. Par viņas darbu dāļi runā aģešas rajona centrā uz ziņojumu dēļa, reta ir tā nedēļa, kad Līču kultūras nams kaut kas nenotiek. Te ierodas galvaspīlētas ansamblis. Uz populāro grupu «Divi» bija apmēram tūkstoši apmeklētāji. Un vīspār tālināku mākslinieku ierašanos preilieši cienot vairāk nekā pašmāju ansambļus. Kad spēlejot savi ļaudis, tad arī apmeklētāji lielākoties ir pašu pagasta jaunieši.

Tomēr Kristīnei reizēm nākas pārdzīvot arī stipri neveiklas situācijas. Aizvadītāja nedēļā ciemos bija uzaicināts slavenais ģitā-

rists Andris Kārkliņš un Andra Konste, kas lieliski prot stāstīt par Imanta Ziedoņu un Ojāra Vācieša darbiem. Ciemīni, pati Kristīne un kāds no pašvaldības pārstāvjiem četrā pavadijusi skumju stundu, apcerot, ka varbūt māksliniekiem nelabvēlīga zvaigzne iegriezusies pāri Līčiem, bet Kristīnei bijis neēri atzīties savas puses ļaužu garīgajā kūtrumā un to, ka vienaudžiem ir tuvāka aizmiršanās un neko nedomāšana disko ritmos.

Šoruden Kristīne Dzene sarīkoja balli zemniekiem, svecīšu vakarū, nodibināja vīdejās pāaudzes un bērnu deju kolektīvus, ar ko strādā Alda Kristapsone. Turpina darboties pagasta folkloras ansamblis.

Kristīnei jau izplānoti visi Ziemassvētku sarīkojumi. 20. decembrī pirmo reizi tiks uzstādīta egle pie kultūras nama. 26. decembrī kultūras nams ar Ziemassvētku programmu viesosies Raimonds Pauls un citi mākslinieki, pēc tam notiks balle. 30. decembrī paredzēta eglīte pagasta bērniem, bet Vecgada vakarā visi tiks aicināti uz karnevālu un Jaungada sagaidīšanu. Kultūras nams paredzēts pārvērst par ledus pili, kurā valdis karalis.

Uz gadu mijas sarīkojumu laiku kultūras nams direktore nolikusi malā ikdienīšķās rūpes. Kultūras nams vajadzīgi logu un skatuves aizkari, direktore cer, ka ziemas Saulgriežos lietus arī nelis un netecēs uz galvas cauri caurajam jumtam. Kristīne Dzene domā, ka nākamas gads būs labvēlīgāks, un pagasta macījā atradīsies tie lati, kas vajadzīgi kultūras nams remontam.

L.Rancāne

Salenieku pansionāts nav aizmirsts

▼ Salenieku pansionātā pienācis humāns palīdzības sūtījums no Dānijas — gultas veļas komplekti un dvieli. Katram iemītniekam iznāk pa diviem gultas veļas komplektiem.

30 dvieli un 30 gultas veļas komplekti atdoti Aglonas lauku slimnīcā, kurā uzturas sociāli maznodrošināti veci cilvēki.

Protams, smēķēšana nav laba lieta, bet iestikteijs paradumus vecumdienu grūti atmet un vai ir vērts veciņiem sarūgtināt jau tā ne īpaši saulaino mūža nogali?

Salenieku pansionātā nogādātas cigare-

tes, kas konfiscētas negodīgiem tirgoņiem, kā arī dezinficējoši un kompresēti lietojami šķidumi. Sīrmalgalvjiem aiztaupīsies kāds lats no skopās pensijas.

Dažu Salenieku pansionātā iemītnieku veselības stāvoklis bija tāds, ka vajadzēja uzaicināt atsevišķus speciālistus. Pansionātā vadība griezās Jura Urtāna privātpoliklīnikā Preiļos. Jau tuvākajā svētdienā pansionātā ieradās ausu, kakla un deguna ārste A. Kramale un ginekologs J. Urtāns.

Slimnieku apskati un izmeklēšanu viņi veica bez maksas, sniedza konsultāciju.

L.Rancāne

Līvānos brīnumi nenotiek — siltā ūdens nebūs arī turpmāk

▼ Jau pāris gadus Līvānu daudzstāvu namos nav siltā ūdens. Un cilvēks ir tā iekārtots, ka pamazām pierod pie visa, arī pie šādas civilizētām valstīm neraksturīgas neērtības.

Visi ir pielāgojušies un zina, cik kastrolišu ūdens jāsilda trauku mazgāšanai, cik bērnu mazgāšanai utt. Un, ja arī pēkšpi šī aizvēsturiskā lieta — karstais ūdens — tikt padots, diezin vai kāds sapriecatos par to straumi, kas gāztoši pa aizrūsējusām caurumiem. Bet Līvānos iedzīvotāji var būt mierīgi, tuvākajos mēnešos šīs «prieks» nav saņādāms, jo, kā teicā pilsētas mērs Visvaldis Gercāns, «kamēr būs tāds maksājumu līmenis par komunālajiem pakalpojumiem un siltumu, siltā ūdens nebūs.

Siltumtīkiem vien Līvānu iedzīvotāju pārāds par apkuri uz šī gada 1. janvāri bija 55 tūkstoši latu, bet šī gada 1. novembrī — jau 86 tūkstoši latu. Par šo summu pilsētu mēriģi varētu apkurināt 2,5 mēnešus. Bez tam nauda vajadzīga nevis apkures sezonas beigās, bet jau sākumā.

Pagājušajā apkures sezonā 6200 iedzīvotājiem apmaksājām deklarācijas. To apmaksāšanā tikai sadalīta 2 daļas — pirmo reizi 1994. gada beigās, otro reizi — šī gada pa-

vasarā, un tika veikta no mums piešķirtās speciālās mērķdotācijas sociālajai palīdzībai. Lai 1995./96. gada apkures sezonai savlaicīgi iepirktu mazutu, mēs šos piešķirtos līdzekļus, kas bija pamatā šim gadam, maksimāli centāmies izmantot pirmajā pusgadā. Pateicoties tam, mums ir pietiekoši mazutu, lai varētu visu ziemu kurināt.

Ja kurināmā pietieks līdz apkures sezonas beigām, iespējams, ka silto ūdeni varētu padot martā vai aprīlī.

Ekonomiski nav izdevīga arī siltā ūdens periodiska pieslēgšana, jo siltumtīki ir izanalizējuši, ka starpība starp ūdens patēriņu brīvdienās un starp izmantoto ūdens daudzumu nedēļas laikā, ir neliela.

Jebkurā gadījumā, viss ir atkarīgs no iedzīvotāju maksātspējas, un daudz ir tādi, kas var maksāt, bet nedara to tišuprāt, un viņu lietas mēs jau sākam nodot tiesā.»

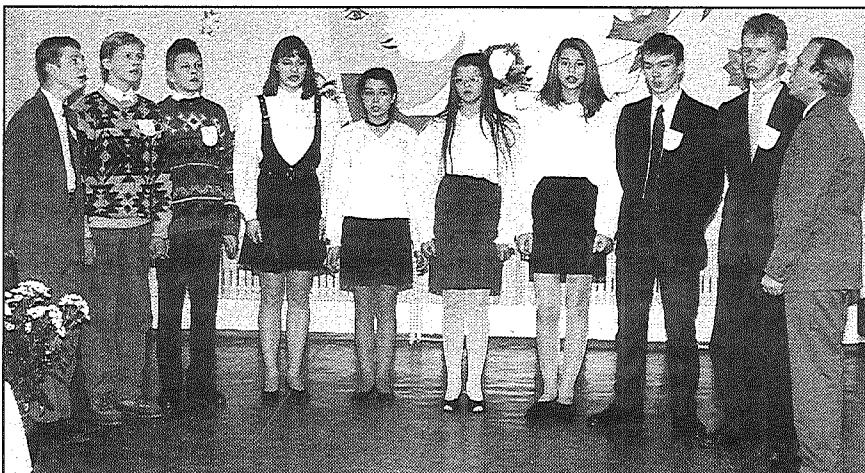
Tā, lūk, — kā maksāsim, tā mazgāsimies.

Un tā kā Līvānos lielākai daļai iedzīvotāju (izņemot ļaunprātīgos nemaksātājus) nav tās civilizētās algas, lai varētu savlaicīgi norēķināties par visiem pakalpojumiem, jo, gluži elementāri, nav darba, tad arī civilizētie pakalpojumi nepienākas.

Daina Kursite

Ieskats muzikālajā konkursā

«Ko tu proti?»

Ar kopīgu dziesmu «Kur tu teci, gailīt manu» 8. decembrī Līvānu bērnu jaunrades namiņā sākās muzikālais konkursss «Ko tu proti?». Lai arī šogad dalībnieku skaits bija mazāks kā citus gadus, bērnu balstiņas bija tīklati skanīgas un arī jautrības konkursa laikā netrūka. Par to rūpējās Operas teātra direktori Kārlis Minoreto (dramatiskā pulciņa vadītāja Biruta Mazure), kurš bija ieradies Namiņā, lai operai izvēlētos labākos dziedātājus. Pats Minoreto kungs operā strādājis par pasniedzēju — pasniedzis mētelus un notis, līdz kļuvis par diriģentu. Tagad viņš diriģē, kuru dziedātāju uznest uz skatuves un kuru nonest nost, kad nobļāvēs zils.

«Ko tu proti?» konkursa laikā diriģentam un žūrijai — bērnu dziedāšanas skolotājiem, Līvānu bērnu mūzikas skolas direktoram Gunāram Luriņam un mūzikas pedagoģi Jekaterinai Podoprivorovai savu dziedātājku rādīja Līvānu bērnu jaunrades na-

ma vokālais ansamblis «Cālis» (vad. sk. Bulmeistare), Līvānu 1. vidusskolas Laiņu mākslas sākumskolas 1. un 2. klašu ansamblī un Namiņa garīgo dziesmu ansamblis (šo triju ansamblu vadītāja L. Vuškārniece). Oriģināli savas dziesmas izpildīja Līvānu 1. vidusskolas kapela «Dunduriņš» (vad. M. Rimša). Īpaši dinamisks un skanīgs bija jauktais vokālais ansamblis Jāzepa Skuteļa vadībā no Rudzātu vidusskolas.

Drosmīgi sevi pieteica arī solisti: Jersikas pamatskolas 3. klases skolniece Inga Gurčonoka (pedagoģe V. Lietauniece), Daiga Pūcīte, kura mācās Jaunsilavu pamatskolas 4. klāsē (pedagoģe I. Vucena), Jūlija Kuzela — 7. klases skolniece Rudzātu internātskolā (arī viņas skolotāja ir V. Lietauniece) un Līvānu 1. vidusskolas soliste Ilze Rimša (pedagoģe M. Rimša), kura izpildīja arī vienu pašas sacerētu dziesmiņu.

Kamēr žūrija aizgāja domāt, kuram piešķirt skanīgākās balss titulu, mazie un lielie dziedātāji diriģenta Minoreto vadībā sāka gaidīt Ziemassvētkus un izveidoja «Zvaigžņu kori», lai žūrijai un sev par prieku nodziedātu svētku dziesmiņu «Zvanīš skan».

Noslēgumā visi dalībnieki un viņu pedagoģi saņēma balvas, bet konkursss ir konkursss, un tāpēc diviem kolektīviem — Namiņa vokālajam ansamblim «Cālis» un Rudzātu vidusskolas jauktajam ansamblim, kā arī — solistei Ilzei Rimšai no Līvānu 1. vidusskolas ieteica piedalīties «Ko tu proti?» Latgales zonas pusfinālā Ludzā.

Daina Kursite

Attēlos:

spēcīgo balsu īpašnieki no Rudzātu vidusskolas — šī konkursa laureāti;

savu dziedātājku rāda artistiskā Daiga Pūcīte no Jaunsilavu pamatskolas.

A.Kursīša foto

TURKU PA GASTS

Skaitļi un fakti

Iedzīvotāju kopskaitis Turkū pagastā ir 1096, tajā skaitā 522 vīrieši un 574 sievietes. Jaunāki par astoņpadsmit gadiem ir 152 zēni un 137 meitenes. Darba spējīgajā vecumā ir 250 vīrieši un 233 sievietes, bet pensijas vecumā — 120 vīrieši un 204 sievietes.

No 807 pieaugušajiem pagasta iedzīvotājiem 11 vīriešiem un 29 sievietēm ir augstākā izglītība, 74 vīriešiem un 74 sievietēm ir vidējā izglītība. Vidējā speciālā izglītība ir 84 vīriešiem un 57 sievietēm, bet pamatskolas izglītība 217 vīriešiem un 261 sievietē.

Pēc pajū sabiedrības likvidēšanas pagastā oficiāli reģistrēti 185 bezdarbnieki, tajā skaitā 133 vīrieši un 52 sievietes, no kuriem augstākā izglītība ir vienam vīrietim un trim sievietēm.

Pagastā dzīvo 840 latviešu tautības iedzīvotāji, 236 krievi, 6 baltkrievi un 14 citu tautību iedzīvotāji.

Šī gada vienpadsmīt mēnešos noslēgtas septīnas laulības, miruši 15 cilvēki un piedzīmīši arī 15 mazuļi. Pagājušajā gadā mirušo skaits ievērojami pārsniedza dzimstību, skaitļi bija attiecīgi 29 un 11.

Pagastā ir piecas lielākas apdzīvotās vietas. Visvairāk iedzīvotāju ir Jaunsilvās — 190. Turkū ciematā dzīvo 107 cilvēki. Mazāk par simtu iedzīvotāju ir Gruguļos, Silvās un Veiguros.

Pēc neoficiālām ziņām pagastā reģistrētas 52 uzņēmējsabiedrības un zemnieku saimniecības, 299 piemājas saimniecības un 91 palīgsaimniecība.

Skaistajā un mierīgajā Turkū pagastā ir vairāki vēstures piemineklī. Viens no tiem — Gedušu pilskalns, uz kura ieapaļās maizes klaipam līdzīgās muguras vasarās notiek visādas pagasta ballēšanās. Pagasta teritorijā atrodas arī četri senkapi, pie kuru izpētes arheologi vēl nav kērušies. Saliešos aug mūsu rajona kuplakais un resnākais dižozols. Zem ledus un sniega segas savus ūdeņu spoguļus tagad noslēpuši četri pagasta ezeri — Silvā, Māsānu, Šūmaņa un Garais ezers. Pagasta robežas apskalo Daugava un Dubna, tek Neretas un Atās upēs.

Savās personīgās mājās dzīvo 980 pagasta iedzīvotāji, bet 116 mīt daudzstāvu mājās. Turkū pagastā ir 3 patēriņu biedrības veikali, 3 individuālās tirgotavas un regulāri brauc 3 autoveikali. Bet vienīgajā feldšeru punktā jau piecus gadus strādā Anita Žigure.

Pagastā ir 19 pirmās un otrās grupas invalīdu, 51 vientoš pensionārs. 38 ģimenes ieguvušas daudzētā ģimenes statusu, bērni aug arī 30 nepilnās ģimenēs. Šiem cilvēkiem veltīta īpaša uzmanība un sociālā palīdzība.

Darbojas divas telefona centrāles, pagastu šķērso aptuveni 30 kilometri valstīs ceļu, bet pagasta ceļu kopgarums sasniedz 109 kilometrus. Pa pagasta teritoriju divreiz dienā kursē autobuss.

Vēl Turkū pagastā ir 8 kapsētas, 1 brāļu kapi, viena skola, kurā 16 skolotāji māca 105 bērnus. Ir 2 kultūras nami, 2 bibliotēkas. Luterticīgie un katoļīcīgie pagasta iedzīvotāji var apmeklēt dievnamus Līvānos, jo pašiem savu nav.

Puķu noslēpumu zinātāja

Turku pagasta priekšsēdētājs Aivars Smelcers teica, tagad jābrauc uz sakoptāko pagasta sētu Izrādās, ka desmitiem reižu pa ceļam uz Rīgu esam šim mājām garām braukuši, tā arī nezinādam, ka tur dzīvo liela puķu milotāja un ziedu noslēpumu glabātāja. Šo sievieti sauc Pauline Lāčkāja.

Kas gan vairs saskaitīs, cik reizes dažādos svētkos un jubilejās viņas audzētie ziedi un veidotie īpatnējie pušķi dāvājuši prieku cilvēkiem. Katram tiek kaut kas individuāls, neatkarīgais. Vai varat iedomāties dekoratīvu, sproginai kāpostu, baltais rozes, kādu dzeltenu mārtiņupuķi vienā pušķi, kuram pāri plīvurpuķes migliņa? Izskatās neparasti, bet ļoti skaisti. Tik skaisti, ka jauns cilvēks nekaunas tādu brīnumu dāvināt savai ligavai.

Žēl, ka tagad ir ziema, viss balts apsnidzis. Bet jau no agrā pavasara Paulīnes mājas pagalmi un tuvākā apkārtne priece acis un dvēseli ar puķu klājieni visās varavīksnes krāsās. Pašlaik zem sniega cepurītēm savas skujīnas pret gaismu griež tikai dažādie mūžzaļie augi — kāda pavīsim parasta eglīte, ciedru priede, melnā egle un kāda tās radiniece, kurai skujījas ir mīkstas un zīdaanas, bet apakšā pavīsim sīdrabotas.

Lielākais vairums stādiņu atvesti no Baltezera dekoratīvo koku audzētavas. Visi aug griezdamies mielu un gādigu roku kopti, kaut arī apakšā nekāda augļīgā zeme vis nav. Iesākumā bijuši akmeni vien. Paulīne spainiem un kerrām nesusi smiltis, augsti, veidojusi visu pēc savu prāta un intuīcijas, jo nekādās dailīdzīnieku skolās nav gajusi.

— Kādreiz, kad vēl strādāju, nācu mājās no darba nogurusi. Tad man vispirms vajadzēja iet pie puķēm. Kādu brīdi padarbojos, parunājos ar viņām, un paliek tilki viegli un prie-

cīgi ap siridi, pat spēks rodas citus darbus apdarīt.

Puķēm ir savi noslēpumi, kas tikai gadu gaitā izzināmi. Mēs labi saprota mīnes, viņas nekad nemelo un neglaimo, ir patiesas un tīras. Lai ziedi augtu un priece tuvi, visu vajag laikā izdarīt.

Jau mar-

tā vienmēr iesēju kas-

titēs skeli-

ņas, lai līdz stādāmajam laikam augi būtu krieti nostiprinājušies. Ja līdz sienai plaujamajam laikam dabū ziedus, tie ir skaisti un kupli.

Kaltēto ziedu kompozīcijām ļoti svarīgi ziedus laikus nogriezt. Ja vienu dienu dāržā tas nav izdarīts, pēc divām vai trim būs par vēlu. Tie būs pārāk izplaukuši, zāvējot zaudēšķus pat tad, ja tiks ievēroti visi citi priekšnoteikumi.

Paulīne sirdīj vistuvākās un sāprotamākās ir krizantēmas un mārtiņupuķes, tūlīt aiz lepnajām skaitstūlēm rozēm. Bet ir arī tādas puķes, kuras savu saimnieci neatstāj pat ziemā. Vienā istabā visas sienas, galuds un plauktus aizņem sauso ziedu kompozīcijas.

Tur ir ganfrēnu mazie durstīgie kamoliši, sidraba podziņa, smalkmatainā un rupjā prosa, spalvainā celozija, kas līdzīga lapsastei, tās māsa sekstainā celozija prasīties prasās uztupināma kādam gailim uz cekula. Īpatnēja ir molucella, kura izskatās pēc mazām no zaļa papīra saritinātā tūtījām. Visās varavīksnes krāsās un toņos vasaru atmiņa atsauc limonijas.

Vēl paies pāris mēneši, un Paulīnes Lāčkājas mājas atkal pārādīsies kastītēs un podiņi ar kusliem zaļiem stādiņiem — nākamās vasaras krāšņumu. Gan jau ziedošo māsu vidū tur būs arī kāda vēl nedredzēta un Latvijas apstākļiem eksotiska puķe.

Ja es būtu lielsaimnieks...

Māris Veigurs ir viens no tiem jaunajiem zemes apsaimniekotājiem, par kuriem var teikt, ka ir galva uz pleciem, ir zināšanas un prasmīgas rokas.

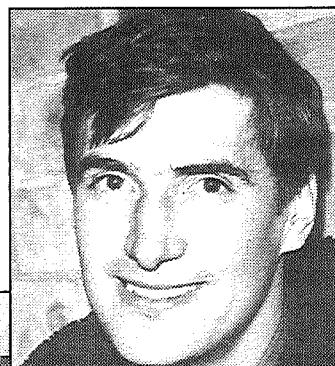
— Ja es būtu lielsaimnieks, varētu strādāt ar citu vērienī, — saka Māris. — Bet pagaidām man ir tikai divdesmit hektāri zemes, četrus slaucamas govus un desmit jaunlopi. Pirms kāda laika sapratu, ka šādā veidā neko noplēnīt nevarēs. Līdz rudenim darbu pilnas rokas, tomēr rezultātā nekāda peļņa nesanāk. Tāpēc vajadzēja meklēt citas iespējas.

Kopā ar svaini apstāķu spiesti sākām nodarbīties ar galas iepirkšanu, vedām pārdot uz Rīgu. Nedaudz noplēnījām, varējām domāt par tālāko. Pavisam spontāni radās ideja privatizēt kādreizējās Dzenīšu nobarojošā cūku un sīvēnmāsu fermas, kuras vairākus gados stāvēja tukšas un nevienam nevajadzīgas. Salīkām naudīju kopā, par pajām nopirkām ēkas.

Redziet, tā galas iepirkšana un tālāk pārdošana Rīgas centrālītā nav nemaz tik liela zelta bedre, par kādu to uzskata lielais vairums mūsu zemnieku. Tur ir savi noteikumi un sava kārtība. Viena lieta ir desmit latu lielās dienas maksas par tirgošanās vietu plus maksas galas izcirtējiem un krāvējiem. Otra lieta — rīdzinieki nelabprāt iepērkas pie svešiniekim. It īpaši firmas un dažādi ēdināšanas uzņēmumi ļem produktus tikai pie labi zināmām kundēm, lai būtu garantija par kvalitāti. Lai atmaksātos visi ceļa un pārējie izdevumi, dienā vajag pārdot vismaz simts kilogramus galas. Mūsu rajona mērogim tas šķiet ļoti daudz. Tomēr Rīga ir Rīga — pirms vieniem Ziemassvētkiem mums bija savdabīgs rekords, dienā pārdevēm sešus simtus kilogramu galas. Taču tā gadās reti.

Un ko darīt tad, ja galas iepirkts vairāk nekā spējam reali-

zēt? Šis jautājums bija par pamatu mūsu idejai, ka vajag pašiem savu galas pārstrādes cehu, kur varētu sažot vārītās un žāvētās desas, gatavot ruletes, visādus kūpinājumus. Tas ir izdevīgi, jo esmu pārliecināts, ka labs

noiets būtu tepat Līvānos.

Mūsu cehs vēl tikai sāk strādāt. Pašlaik spējam ražot tikai viena veida produkciju — žāvētās desas. Jauda ir apmēram divi simti kilogramu dienā. Kā jau iesācējiem visādū problēmu un aizķeršanos pieteik. Mums, piemēram, produkcijai ir liels

nožuvums. No vienas puses tas nav izdevīgi ražotājiem. No otras puses desas ir tik cieti un labi nožāvētas, ka droši var uzglabāties veselū mēnesi nevis desmit vai piecpadsmit dienās. Tie, kas garšojuši, saka, esot īstas mājas desas.

Lai galas izstrādājumu cehs varētu normāli darboties, blakus tam jābūt labi iekārtotai un sertificētai kautuvei. Citi nemaz nevar. Kad mums būs šāda kautuve, arī cilvēki droši varēs vest pie mums savus lopiņus, jo pēc tam saņems dotācijas no valsts, kas viņiem pienākas. Tāpēc kautuves ierīkošana mums ir viens no tuvākajiem uzdevumiem.

Otrs norāprivatizētās fermas korpus pagaidām stāv tukšs.

Ceram tajā turēt nobarojamās cukas. Bet atkal problēma... Ja jau tagad ar cūkgālas realizāciju ir problēmas, kāda ir garantija, ka turpmāk Latvijas zemnieki ražotāji būs aizsargāti? Valdība kuru katru brīdi atkal var nostrādāt kādu pīgoru, ka nemaz nezināsim, kur tos sīvēnus grūst.

Ja nu vienīgi paveiksim un spēsim iegādāties iekārtu vārito desu ražošanai. Bet tas nozīmē, ka vajadzīgi vismaz pieci tūkstoši latu.

Bet gan jau visi kopā tiksim galā arī ar šo problēmu. Cehā strādājam tikai savējē — es, abas sievas māsas, svainis un sievas brālēns. Saimniecībā algoju vēl vienu strādnieku. Tas ir jau trešais pēc kārtas. Maksāju mēnesī sešdesmit latus, dodu uzturu.

Nekādi nespēju izprast Līvānu bezdarbniekus. Visu laiku žēlojas, ka nav darba, nav naudas. Taču, kad vasarā vajag strādniekus lopbarības sagatavošanā, strādāt gribētājus vajag dienas laikā vairāk nekā mēneši. Izrādās, ka trīs lati dienā viņiem tomēr ir par maz. Tāpēc arī kartupeļu rakšanā palīgus bija grūti sameklēt, kaut gan par darbu devu vismaz piecdesmit kilogramus kartupeļu dienā. Pēc tīrgus cenām spriežot, sanāk pieci lati dienā.

Ja vēl kādu laiku turpināsies šī neizprotamā valdības politika, cilvēki laukos pilnīgi degradēsies, nodzēsies. Lielākā daļa no viņiem nespēj piemēroties pārēzējiem apstākļiem, kaut gan tie, kuri grib strādāt, noteikti var atrast nodarbošanos un arī kaut ko panākt. Piemēram, četri puiši privati zēja bijušā kolhoza «Zelta vārpa» galvenās darbnīcas. Tāgad pārveido pa savam, grib strādāt. Un gan jau būs arī rezultāti. Droši varu teikt, ka tādu nav daudz.

Māris Veigurs stāstījums mani pārliecināja. Viņš panāks visu, ko iecerējis. Un gan jau noplēnīs arī tos pieci tūkstoši latu, kuru viņam tik ļoti vajag, lai iekārtotu cehu. Pēc kāda laika līvānieši noteikti ēdis garšīgas desas, mielosies ar dažādiem kūpinājumiem, kuri patikami smaržos nevis pēc sintētikas, bet rūgtiem alkšņa malkas dūmiem.

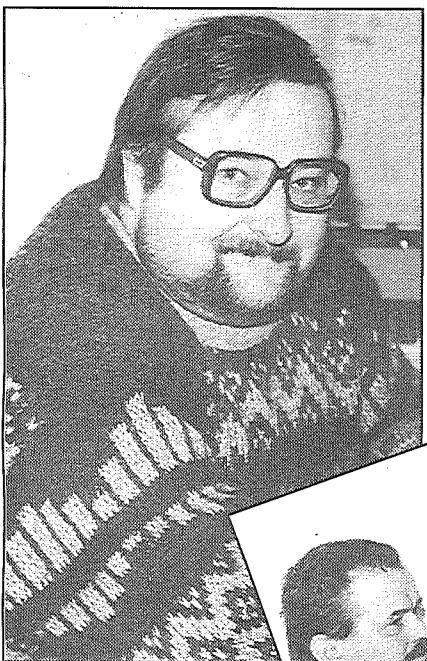
Attelos:

- Māris Veigurs;
- Sandras Romanovskas un Ināras Siladieviņas pildītās desas drīz varēs likt kūpinātāvā.

Citus materiālus, kurus sagatavoja Lidija Kirillova un Jānis Silickis.
Ietas laikraksta 4. un 5. lappuse.

TURKU

Pateicīgi nepateicīgais darbs — viņu rokās

Turku pagasta padomes priekšsēdētājs Aivars Smelcers nebija piedabūjams stāstīt par pagasta dzīvi, kā vien tikai kopā ar saviem darbiniekiem. Zemes ierikotāju Aivaru Čivču, pagasta zemes komisijas priekšsēdētāju Mikelī Baltmani, galveno grāmatvedi Ināru Kokinu, pagasta sekretāri līetvedi un dzimtsarakstu nodaļas vadītāju Viktoriju Vilcāni un pagasta padomes priekšsēdētāja vietnieku Juri Brōnku. Ja kopā strādājot, tad jau arī kopā par saviem darbiem jāatskaitoties.

Viss sīfērās, kur vien kādas kibēles gadās vai neizdarības, cilvēki nāk uz pagastu. Mēlē taisnību un palīdzību pie pagasta priekšnieka, jo istie vainīgie lielākoties ir pārākuļi un pārāk augstos amatatos. Bet pagasts var palīdzēt vienīgi savu iespēju robežas.

Godīgi jāsaka, ka Turku pagastam naudas un iespēju nav vairāk kā citiem. Kopā ar īpašuma, iedzīvotāju ienākuma, dabas re-

sursu, zemes nodokli un valsts dotācijām šī gada deviņos mēnešos pagasta ieņēmumi nav sasniegusi pat 29 tūkstošus latu. Izdevumu ailē vislielākā summa atvēlēta izglītībai — gandrīz deviņi tūkstoši latu. Apmēram tikpat bijis vajadzīgs valsts pārvaldes iestāžu darbības nodrošināšanai. 2544 lati iztērti iedzīvotāju sociālajai nodrošināšanai, 1770 — pagasta kulturas vajadzību apmierināšanai.

Viena no lielākajām problēmām un reizē arī naudas tēriņš ir autobusu satiksmes nodrošināšana.

Gadā pagasts apmēram divus tūkstošus latu iztērē, lai samaksātu Jēkabpils autobusu parkam par to, ka ik dienas, izņemot sestdienas, cilvēki varētu braukt savās darīšanās. Tiesa, autobusus kustības laiki vairāk piešķiroti skolēniem, kuriem pagasts apmaksā brīvbiļetes, tāpēc grūti tikt uz vilcienu. Toties visi tīcīgie svētdienās var aizbraukt uz baznīcu Līvānos. Vasarā, kad skolas laiks garām, tad gan autobuss kursējot tikai četrās reizes nedēļā.

Pagastā sen apstājusies celtniecība. Pēdējais no valsts budžeta lidzekļiem ceļtais objekts bija Jaunsilavu pamatskola, kurai pēc projekta līdzīgas nav visā rajonā. Plašās un gaišās telpas bez skolotājiem un bēniem palīdz apsaimniekot septiņpadsmit tehnis-

kie darbinieki, kuriem pagasts maksā algu. Skolai sen jau ierikota sava katlu māja, kuru kurina ar malku, jo lielā ciemata katlu māja pagastam nebija pa spēkam. Divdesmit septiņu un divpadsmit dīvokļu mājas īrnieki samūrēja krāsīnas. Tagad daudzi palikuši bez darba, tikko spēj norēķināties par ūdeni un kanalizāciju. Ja kurinātu tāpat kā agrāk, viss pagasta budžets izkupētu pa skursteni.

Turkos ir piecdesmit viens vecs vientuļš cilvēks, kuriem pagasts un ciema feldšere Anita Žigure ir vienīgie palīgi un glābēji. Kad galīgi trūkst nauduņas iztikai vai citām vajadzībām, viņi iet uz pagastu. Un pagasts cēšas pavasarios un rudenī nos iedot viņiem naudas pabalstus, lai varētu malu ziemai nopirkst. Ja kļūst silti ar veselību, palīgā sauc feldšerīti. Par Anitu visi saka tikai labus vārdus. Esot mīļa, atsaucīga, nu kā pašu bērns, kaut arī nākusi no kaimiņiem. Pagasta vadība neatsaka viņai automašīnu, lai var mājās apmeklēt slimniekus un jaundzīmušos.

Lai arī šogad Turku pagasts sociālajai palīdzībai izlietojis mazāk naudas nekā pērn, strikti nav atteikts nevienai lielai vajadzībai. No trūcīgajiem lidzekļiem tiek apmaksāti piecdesmit procenti slimnīcas un zobu protēzēšanas izdevumu.

Krieti vēlāk nekā citos rajona nostūros uz Turku pagastu atnācis bezdarbs. Paju sabiedrība tika likvidēta samērā nesen. Pagaidām bezdarbinieki vēl saņem valsts noteiktos pabalstus. Kas būs tālāk? Lielākā daļa nāks pēc palīdzības uz pagastu. Pagasta vadība nevar neko lielu palīdzēt, izņemot remontdarbu, krūmu vai malkas ciršanas piedāvājumus.

Var jau raudāt un gausties, bet budžets ar to labāks nepaliiks un pagasta kase nepildīsies. Tagad var tikai sūksīties, ka turējuši četrus tūkstošus latu «Bankā Baltija». Par to naudu būtu kaut vai kārtīgu automašīnu no-pirkusi. Ja kur vajag tikt, brauc vai nu ar personīgajām automašīnām vai ar autobusiem. Smejas, kurā pagastā vēl tā ejot...

Kādreiz Turku pusē ražoja pienu, gaļu, audzeja cukurbiešu sēklas. Tagad valdībai laikam nevajag neko. Sēklas krāsainās paciņās var atvest no Polijas vai Kanādas. Gaļas kontrabandai arī nekādas robežas nepastāv. Ar tiem nedaudzajiem latiem, kas ir pagasta rīcībā, jaunu ražošanu uzsākt nevar, nemaz nerunājot par produkcijas pārstrādāšanu. Labi, ka viens otrs jaunais zemnieks nopietni kēras pie lietas. Ar laiku darbs iekustēsies.

Ko Turku pagasta dzīves rīkotāji un bītātāji gribētu nākamajā gadā, kas jau tepat aiz Daugavas līkuma slēpjās?

Kaut jau pagasta budžets būtu kaut vai šī gada līmeni, tad varētu galus savilk kopā. Varbūt nāks jauns premjers, kurš gribēs dzirdēt ne tikai savu padomnieku, bet arī pašvaldību vadītāju un speciālistu domas. Vajadzētu labāku saprašanos ar valdību.

Lai ziema būtu sulta un bez lieliem sniegu-putējiem, citādi pietrūks naudas pagasta ceļu tīrīšanai. Lai būtu vairāk jaunu darba vietu, tad sociālās palīdzības līdzekļus varētu izmantonēt tikai vecu un nevarīgu pabalstišanai.

Lai jaunie vairāk svin kāzas, lai vairāk bērnu dzimst, lai gada pārskatos iedzīvotāju pieauguma aitītē nav jāliek mīnusa zīme.

Lai vairāk naudas būtu republikas budžetā, tad ātrāk ietu uz priekšu zemes reforma. Zeme nav kā apsūbējis naudas gabals, kas pēc spodrināšanas atkal vizošs paliek. Zemi vajag katrai gadu art un ecēt, tikai tad tā dos maizi un prieku dveselei.

Attēlos:

- pagasta priekšsēdis Aivars Smelcers;
- viņa palīgi — zemes ierikotājs Aivars Čivcs, pagasta zemes komisijas priekšsēdētājs Mikelis Baltmanis un pagasta padomes priekšsēdētāja vienīkis Juris Brōnka.

— Klintons ir labs audzēknis,

— tā saka šī melnā skaistuļa saimniece Viktorija Fokina.

Jā, Klintons ir braš pusotru gadu vecs kumeļš. Sagādījies tā, ka viņš atskrējis taisni tajā dienā, kad Latvijā oficiālā vizītē ieraudēs Amerikas Savienoto Valstu prezidents. Līdz ar to piepildījies arī Viktorijas un bērnu Gundegas, Dagmāras un Artūra sapnis — pašu audzēts, audzināts, mācīts, lolots un skolots zirgs. Klintons ir tik ļoti pieradis, ka viņam visapkārt ir draudzīgi un labestīgi cilvēki, ka, pat valā palaists, nemaz neiet no pagalma prom. Un kas par talantīgu audzēkni! Pa balto pūkaino sniegū jau iemēģina rāgavas vilkt.

Viktorija Fokina ir no tā sauktajiem Breša zemniekiem. Kad paņēma zemi un sāka saimnieket, puika vēl pavismi sīks bija. Tāgad gan palīgs — šoziem ar brigādi septiņpadsmitgadīgais Artūrs ir devies uz Kokneses pusi — strādā mežos, pelna naudu. Bet toreiz, sākumā, Viktorija gribēja kļūt pati sev saimniece. Likās, tā būs vieglāk.

No viegluma jau kopš pirmās vasaras nav ne vēsts. Taču nožēlošanas un pašpārmetumu arī nav. Droši vien tā bija likteņa lemts. Prātīgi tiek apsaimniekoti divdesmit hektāri zemes, no kuriem ap piecpadsmit ir aramzeme. Kātū paēdušas smagi pūš sešas slaučamas govis, ir septiņi jaunlopi.

Līdz šim Viktorija uzskatīja, ka ir izdevīgi nodarboties ar piena lopkopību. Vasarā lielajā piena laikā ik dienas uz akciju sabiedrību «Preiļu siers» no viņas mājām aizceļoja vairāk nekā astoņdesmit kilogrami piena. Vienīgā problēma — samaksa. Uzņēmums nav norēķinājies vēl par augustu.

Diez, vai Viktorija varētu tik mierīgi runāt par govīm un slaučanu, ja slaučenes vajadzētu piepildīt ar rokām. Viņai to lielo darbu padara jaudīga slaučanu iekārta. Saka, kaimiņi nekad neaizgūloties, jo

ba meklēšanas svešos ļaudis. Šūšana, adišana, ēsti gatavošana un visas pārējās saimniekošanas gudrības noderēs viņai dzīvē.

Toties naudu nopelnīt vajag jau tagad. Tāpēc Gundega ir iestājusies frizeru kursos Rīgā. Turpat galvaspilsētā mācīs arī otra meita Dagnāra. Viņa dienās būs juriste. Pagaidām mammai jādomā par to, kā sagādāt mācību maksu, kura nav nekāda mazā, un jāgaida brīvdienas, kad meitas brauc mājās.

— Cik naudu sakrājam, tik arī izlažam, jo nekāds lielais bizness nesanāk, toties vajadzību daudz. Šovasar ievilkām ūdensvadu uz kūti un māju. Nav vairs jāstaipa daudzies spaiņi uz lopu silēm.

Tagad ziema varu arī paslinkot. Vasarā gan agri ceļos. Ari kādu drēbes gabalu saņām vajadzībām pašūt. Varētu arī piepelniņties ar ūšānu, tomēr cilvēki tagad labprātāk

nopērk ko gatavu.

Dažreiz pati domāju, nu ko tu, Viktorij, te plēsieš, ej labāk projām. Bet nevaru aiziet. Laikam tā ir dzīves nepieciešamība. Ceru, ka tas izdzīvošanas periods drīz beigsies, jo nevar cilvēkus ar varu vai pliku entuziasmu pie lauku dzīves noturēt.

Viktorijai ir taisnība, drīz jābeidzas šiem bezcerīgajiem laikiem. Katrai saspiestai atsperei tāču ir kritiskais punkts, par kuru tālāk vairs nevar — tad sākas strauja iztaisnošanās, sviediens uz priekšu. Tāpat arī ar laukiem. Viktorija un viņai līdzīgie tagad ir norūdījušies. Dodiet viņiem iespējas cerīgi saimnieket, un pasaule brīnīsies.

Attēlā: lai arī saimnieces roku droši turēts, Klintons tomēr ir nedaudz tramīgs — taču pirmā fotogrāfija presei...

PAGASTS

Dziedošās Zundānu sievas

Savus kuplos rūtainos brunčus sačubinājušas viņas sasēstas puslokā, pasauc savā pulkā tautas nama vadītāju Terēziju Rubeni. Bez Terēzijas viņas, kā saka, ni un ni, ne soli, tagad pat mēģinājumi notiekot pie viņas dzīvokli. Dziedošās Zundānu sievas stāsta par savu kolektīvu, par dziesmām, par darbu, par politiku. Tāpēc nejaukšos viņu rūnam pa vidu.

Visas kopā mēs dziedam jau kopš 1979. gada. Pēdējos trīs gadus gan bija tā klasāk, laikam mūsu lielās «atmodas» dēļ. Autobuss atcēla, nebija iespējams vairs tik vienkārši kopā sanākt. Tomēr dziedāšanas kāre nav pazudusi. Rudenī, kad gaidījām ciemos atbraucam Valsts prezidentu Gunti Ulmani, nolēmām, ka bez lustīgas sagaidīšanas never iztikt.

Rudzu drupa līlejōs, nūleiks muna mugureņa.

Leiksti poša rudzu drupa, naleiks muna mugureņa.

Tā sagaidījām prezidentu, dāvinājām viņam vilnas zeku pāri. Nezinām gan, vai pēc izmēra derēja... Tāds sirsniņš un guds cilvēks. Nemaz lepns nebija, divas reizes no mums atveicinājās. Mūsu gados cienījamākā dziedātāja Jezupate Vasaraudze, vēl skolniece būdama, tīkusies ar Latvijas iepriekšējo prezidentu Kārli Ulmani, kad tas bijis Līvānos. Viņa cer, ka Ulmaņu uzvārds Latvijā nezudis, ka pēc gadiem valsts politiskajā dzīvē ienāks nākamā Ulmaņa pauadze.

Kur tik nav būts — Riga, Vidzeme, Latgale piediedēta. Kādreizējo obligāto draudzēšanos laikos arī Lietuvā viesojušās. Kādu reizi vēl derētu uz Kurzemē aizbraukt, tur arī esot mutīgas un dziedošas sievas. Lai kam jau arī viņas savu ikdienas soli nevar iedomāties bez dziesmas. Kādreizējais kolhoza priekšsēdētājs Vladislavss Valters ik mīlu brīdi svilpoja, bet mēs dziedām. Kas mums to amatu pārņems? Lielākajai daļai jau pāri sešdesmit, bet jauno meitu nemaz tik daudz mūsu pulkā nav. Visjaunākā ir Ināra Siladieviņa, tikai astoņpadsmit gadiņi vēl...

Kaut kāds tukšuma periods pagastā, jaunu cilvēku nemaz nav daudz. Vistrakākais, ka meitu trūkst, laikam visas uz pilsētām aizbraukus amatus mācīties. Pēc gadiem pieciem gan mazās paaugsties, tad būs kā liepas. Jau laikus cēnāmies puikas pie dziedāšanas un muzicēšanas pievienīt, lai ir savi muzikanti.

Kad vēl kolhozs turējās un ar naudu nebija tik knapi, pagastā bija ap desmit pašstrābības kolektīvu. Visus Terēzija savāca, saturēja, ierunāja un pierunāja. Tagad vajag atjaunoties.

Ir grūti jaunos pie tāda dzīves ritma pieradināt, kas ir stipri atšķirīgs no kolektīvisma gara. Tagad pašiem savi lauki jāapstrādā. Kā būsi muguru locījis, tā zemīte tev atmaksās. Kolhoza kasē algas dienās vienmēr pietiekami ieveda, vai biji vaiga sviedros rāvies vai vairāk noslinkojis. Jaunie ļoti lēni saprot, ka vairs nevar ar pusē. Vajag ar visu... Kam gan citam, ja ne mums, vecajiem, viņi par īstiem saimniekiem jāuztaisa. Tad arī baltu plācenīti varēs ne tikai svētdienās, bet arī ikdienā ēst.

Kad paju sabiedrība likvidējās, pensionāri kļuva tie bagātākie cilvēki pagastā. Katru mēnesi pastnieki pienes loni mājas. Var jau tūri braši iztikt, jo piens, gaļa, sviests un dārzeņi pašiem izaudzēti. Problemas tiem, kam vajag bērnus skolā laist, dēlus apprecināt

vai meitas pie vīra izdot.

Nekādus zelta kalnus jau nevar uzreiz no valsts sagaidīt. Lauciniekiem nav ko kurnēt, visi ir paēduši. Re, mūsu Paulinei Lācei brālis ir pazīstamais filozofs Augusts Milts. Profesors, bet algā saņem tikai sešdesmit latu. Tas gan nav labi, nav godīgi par zināšanām tādas kapeikas maksāt.

Lai pilsētnieki gan nedomā, ka lauku sievas neko no dzīves un politikas nesaprot. Mēs avizes lasām un televīziju arī skatāmies. Visu saprotam, kas tur pa augšu notiek. Ja ģimenē ir naids, tad Dieva svētības nekad nebūs. Tāpat arī ar valdību. Vien par otru tikai jaunu vien runā, kauns skaftīties un klausīties. Vai tādēļ esam viņus ievēlējuši? Kaut vienu reizi apdzēstos un parānātu, kā laukus apstrādāt, kā ražošanu atjaunot...

Un ko tās deputātu sievas domā? Vai viņām nav kauns uz saviem vīriem televīzijā skaftīties, kā šie tur rejas? Latvijā tieši sievietes vienmēr bijušas mīlestības un saticības nesejas. Pamācītu savus kungus, kā draudzīgi un saticīgi dzīvot, tad arī valstī sāktos cita dzīve.

Kad grūti ap sirdi, vajag dziedāt. Mums tādos brīžos vismilākā dziesma ir «Aiz ezerā melni meži». Visjautrāk, protams, ir kāzās, kad raujam apdziedāšanu. Reizēm vārdu turpat uz vietas saceram. Kādreiz, kad kāžu bija vai ik nedēļu, dziedājām vienā dziedāšanā. Toreiz arī visādi aktieri un citas slavenības pie mums brauca. Kas latgaliešu dziesmas mazāk dzirdējuši, tiem no smiešānās pat krampji žokļos metās.

Nebija nemaz tik slīkti tie kolhozu laiki. Visādu svētku reizēs mēs kā astes vienmēr lidzi skrējām. Jutāmies vajadzīgas pirmā vāla dienās, pirmajās ganu dienās, pilngādības un bērnības svētkos. Tagad svētku mazāk, ganos laišanā vai plaujas sākumā varām tikai savas kaimiņenes apdziedāt. Bet balsis jau tāpēc nav slīktākas palikušas.

Drīz Ziemassvētki. Būs pagasta pensionāru balle. Nāks čigāni, būs dziesmas. Pagasta priekšsēdētājam laikam jātaisās par Ziemassvētku veci. Viņš mums liels aktieris, par Aivaru labāk neviens vakaru nenovadīs.

Attēlā:
dziedošās Zundānu sievas
Filimonija Māsāne, Paulīna
Voitīna, Paulīna Lāce, Anna Jeduša,
Jezupate Vasaraudze, tautas nama
vadītāja Terēzija Rubene un kolektīva
vadītāja Maija Aizpuriete. Ieklausīties
— kādi skaisti vārdi, kādi skanīgi
uzvārdi! Kā no tautasdīzesmas.

Omīt, es tev palasišu pasaciņu...

Anīmija Mežāka mūs sagaidīja ar smaidu kā senus paziņas. Un kā gan citādi, jo viņa ilgus gadus ir bijusi kolhoza «Zelta vārpa» labākā cūkkope. Vairākkārt fotografēta un mūsu laikrakstā cildināta par nenogurstošo darba tikumu.

— Tie bija citi laiki. Gadi arī vairs nav agrākie. Liekas, pavismēnes man bija tikai trīsdesmit pieci. Tagad aiz muguras jau sešdesmit pieci. Tikai padoties negrasos, kāmēr varešu, strādāšu savā saimniecībā. Man ir priekš kā centies un nepagurt.

Tā Anīmijas tante teica mūsu sarunas sākumā. Piecpadsmit hektārus lielajai saimniecībai saimnieks ir viņas dēls Jānis, kurš strādā Līvānos. Ik nedēļas piektīnku vakaros viņš brauc uz mājām, lai padarītu tos darbus, kas gaida virēša rokas. Ikdienā saimniecībā galvenā rīkotāja ir pati Anīmija. Nenogurstoši palīgi viņai ir mirušās meitas Ilgas bērni, divpadsmit un trīspadsmit gadus vecie Zita un Gaidis, kuriem vecmāmiņa dāvā visu savu mīlestību un rūpes kopš tās dienas, kad meitu guldīja kapu kalnā.

Septiņi hektāri araramzemes nav daudz, lai turētu nobarojamos liellopus vai slaucamās govis. Tāpēc Anīmija Mežāka palikusi uzticīga savai ilgajai pieredzei, nolēmuši turēt sīvēnmātes. Uzskata, ka tā būs vieglāk. Lauciniekiem jau labi un veselīgi sīvēni vienmēr būs vajadzīgi. Sīvēnmāšu turēšana ir cerīga arī tāpēc, ka ātrāk varēs sakrāt naujinu, lai pabeigu mājas celtniecību, atjaunoju citas saimniecības ēkas.

— Pagaidām man ir tikai divas sīvēnmātes. Vēl no kolhoza laikiem turas Landrases Šķirme. Taču nākotnē grību audzēt tādus sīvēnus, kādu visā apkārtē nav. Zinu, ka Ulbroķā var iegādāties triju vai pat četru ūkīnu vāsliņiekus. Mans nodoms ir nopirkt mazu kuilīti, pašai to izaudzēt. Grību turēt cūkas, kuras neaug vis speķi, bet gaļa. Jau tagad varu iedomāties, cik skaisti būs mazie balti rūdie sīvēnti. Jā, tieši balti ar rūdīem plankumiem...

Šovasar rājonā daudzviet sīvēnu turētāji raižējās, ka esot piemetusies kāda sīvēnu sērga. Mazie rukšķi slimojā, gāja bojā. Bet Anīmijas saimniecībā tādas nelaimes nebija. Sīvēni auga īpri un veseli. Varbūt tāpēc, ka saimniece tos kā mazus bērmus izloloja, ar siltu pieņu dzirdīja, miežu putriņas vārja, speciālus kartupeļu un burķānu sautējumus gatavoja.

No kurienes šai lauku sievietei, kura visu mūžu tīk smagu darbu darījusi, rodas spēks? Laikam no pārliecības, ka viņa ir

vajadzīga, ļoti vajadzīga saviem bērniem un mazbērniem. Pagājušajā gadā, kad gadījusies nelaimē un lauzusi kāju, tad gan domājusi, ka nespēsot to vezumu pavilkst. Nekas, bērni sabrauca, palīdzēja.

— Man ir ļoti izpalīdzīgi kaimiņi, vienmēr atsaucīgi. Ja gadās kāds neparedzēts un steidzams darbs, zvanu znotam, sak, Juri, brauc palīg! Viņš ir vienmēr klāt. Arī māsa Faina, kura līdzīgi man piecpadsmit gadus kolhōzā cūkas baroja, vai ik dienas atnāk cīmīmos. Ja neko nevajag palīdzēt, vismaz parunājamies no sirds.

Mazbērni katru dienu no skolas brauc mājās. Pietura tepat pie mājas, izķāpj no autobusa un jau pa gabalu sauc: «Čau, vecammā!». Skolas drēbes nogērbj un uz kūti. Apčubina sīvēnus, palīdz govīs pabarot.

Tādi mīli un paklausīgi bērni. Skolotāji arī pagaidām nestūdas. Grību viņus izaudzīnāt par labiem cilvēkiem, kuri citiem tiem kā labu vēlētu, kuriem pasaules ļaunums un cietsirdība nepieliptu.

Paiet diena pēc dienas. Anīmija gādā par visiem nenogurusi. Par lieliem un maziem kustoniem kūti. Par dēlu Jāni, par meitu Skaidriti, kura Līvānos nevar atrast darbu, par Aiju, kura Rudzētu vidusskolā māca bērniem ģeogrāfiju. Par saviem mazajiem zīvirbulēniem Zītinu un Gaidi.

Visgaišākie mīrkli Anīmijai ir vakaros, kad pēc visiem darbiem var atlaišties gultā. Un tad pienāk klāt mazmeita, samīlo vecammānu un saka: «Omīt, es tev palasišu pasaciņu, vai grībi?»

Gaismas pils...lejīnā

Parasti skolas pie mums būvē kādā augstākā un no visām pusēm pārredzamā vietā, kā tautā saka, gaismas pils kalnīnā. Ar Jaunsilavu pamatskolu ir otrādi. Projekta tāji un būvētāji nav varējuši citu vietu atrast, kā vien to lejīnu, kur tagad ik dienās pulcējas skolotāji un bērni ne vien no pašu pagasta, bet arī no Līvāniem.

Jaunsilavu pamatskola ir Gaiļu astoņgadīgā skolas turpinājums. Durvis uz zinībām tā vēra 1989. gada 14. oktobri. Un ne tikai uz zinībām. Bērniem ir bezgala daudz dažādu nodarbību. Skolā darbojas dramatiskais kolektīvs, sporta sekcijas, kokapstrādes pulciņš, informātikas pulciņš, vokālais un folkloras ansamblis — «Pulkā eimū, pulkā teku» daīlībnieki. Jaunsilavieši ir naski dejotāji, Andra Usāra vadībā tur

darbojas 2.-4. un 5.-8. klašu deju kolektīvi, kuri šogad piedalījās VII Skolu jaunatnes deju svētkos Rīgā.

Skaistais Jaunsilavu vārds skolai nav dots velti. Pedagoģi un audzēknji telpās radījuši gaišu, zaļu un labestīgu gaisotni, kur toni visam piedod dažādu krūmojošu, ložnājošu un eksoptisku puķu daudzums. Taisni apbrīnojami, ka starpbrīžos lieli skrējēji, draisotākājā pat gluži negribot nenostrādā kādas blēnas, kuru rezultātā būtu sagāzti un sasisti podi.

Kas to vairs pateiks, kurā vietā tā vaina, bet skolas sporta zāle ir kļuvusi pilnīgi nelietojama — dēļu grīda sapuvusi. Pagasta padome jau iztērējusi vairākus tūkstošus latu grīdas remontam. Skolā strādā bijušās pajū sabiedrības celtnieku brigādes vīri. Pašu spēkiem iznāk lētāk, jo Preiļu SCO par darbu prasīja ne mazāk kā astoņus tūkstošus latu.

Uz vecā betona klājuma tagad uzbērta vismaz piecpadsmit centimetrus bieza smilšu kārtā, tad atkal virsū betons, uz kura diāvā kārtām tiek klāta dēļu grīda. Kopumā tiks iztērēti apmēram četri tūkstoši latu, toties visi ļoti cer, ka šī grīda vis nesapūs pēc pieciem gadiem, kā iepriekšējā.

Attēlos:
● sporta zāles grīdu klāj Pēteris Dabars, Elmārs Kalniņš un Alberts Cērminieks — vēl nesen celtnieki, bet tagad bezdarbnieki un algot sabiedrisko darbu veicēji;
● A.Usārs māca deju soli.

Atmiņu stunda Vārkavas vidusskolā

Jau 75 gadus Vārkavas vidusskola katrai rudenī sagaida un katru pavasari izvada savus audzēķus.

75 gadi — tas cilvēka mūža gājums, bet skola, gadiem ritot, paliek tā pati. Tā dod savu gaismu tiem, kas te nāk, tā dod zināšanu pūru, kas visos mācību gados bagātīgi pielocūs.

25. novembra pēcpusdienā. Vārkavas vidusskolā — svētki. Te pulcējas gan skolotāji, gan visu šo garo gadu skolas absolventi, lai vēlreiz izstāgtu atmiņu takas, lai tiktos ar saviem klasesbiedriem, ar saviem skolotājiem un audzinātājiem.

Skola sagaida savus ciemiņus uzposta un laipna. Neparasta rosiņa gaiteņos. Tur interesantas izstādes — vienkopus savākts bijušo absolventu veikums dažādu pulciņu darbā. Fotostends pārliecinoši stāsta par interesantajiem tūristu salidojumiem, ekskursijām, par skolas svētkiem un darbdienām. Te redzam skolēnus kopā ar bijušajiem skolotājiem Jāzepu Pīzeli un Viktoru Lāci, kuri pārgrāti aizgājuši aizmūža ceļos...

Skan skolas zvans, un tas šoreiz aicina visus ciemiņus uz atmiņu stundu lielajā skolas zālē.

Dzied skolēnu koris Imanta Kalniņa «Virs galvas mūžigs piena ceļš». Kāda meitene runā K.Skalbes dzejoli «Egles». Tas ir aicinājums domās izstāgt aizgājušo gadu takas.

Iedegtas svečes, un klusuma brīdi kats atceras aizsaulē aizgājušos direktori, skolotājus, sev tuvus cilvēkus. Skolas direktors Juris Erts un ārpusklases darba organizatore Silvija Stankeviča šķir lappusē pēc lappuses no skolas vēstures.

1920. gada rudens. Ar vietējā prāvesta gādību ērgļnieka mājā pirmo reizi mazie vārkavieši nāk, lai mācītos grāmatu gudribu. Viņus sagaida pārzine Marianna Vil-

cāne, kas beigusi latgaliešu skolotāju sagatavošanas kursus Pēterpili. 1923. gadā Vārkavas skolai tiek atdota muižas ēka. Te skaists parks, te Dubnas upe. Simtgadīgo parka koku ieskauta, baltā muižas ēka ilgus gadus vārkaviešiem ir ziniņu pils. 1925. gada pavasari dzīvē aiziet pirmie Vārkavas 6-klasīgās pamatskolas absolventi.

Rit gadi, un daudziem tie šķiet Saulaini un skaisti. 30. gadu sākumā skolā mācās 140 skolēni, bet beigās skolēnu skaits gandrīz divkārtējēs. Aktīvi darbojas mazpulkus organizācija, skolēni dzied kori, pat vietējās aizsargu organizācijas vadībā notiek svinīgā 15. maija parāde. Šais gados skolu vadījuši tādi direktori kā Boļeslavs Rudāns, Augusts Balodis, Antonis Rudzāts, vēlāk Liepiņš, kurš skolēnu atmiņas dzīvo kā gaišs cilvēks.

Ieradušies arī daži no Vārkavas skolas pirmajiem absolventiem. Solomeja Prikuļe, skolu beigusi 1931. gadā, dalās atmiņas par savām gaitām. «Grūti bija, līdz Vārkavas pamatskolai tāls ceļš bija jāmēro, arī maizes rieciens nebija biezas, bet mūs visus vienoja zināšanu alkas.» Daudz piedzivots un pārdzivots. Tālākais ceļš veda uz Rīgu un vēlāk uz konservatoriju. Un tomēr atmiņas par savu skolu, par saviem tuviniekiem Solomejai Prikulei visdārgākās.

«Tur mana māte iet,

«Tur mana mīļā, labā māte iet» — skan viņas izpildījumā dziesma, kuru vienaldzīgi nevar noklausīties neviens. Daudzu acīs asaras. Jā, bērnības atmiņas katram ir dārgas.

Iet gadi. Kara laiks un pēckara gadu grūtības. Mainās laiki, bet skola paliek vecajā vietā. Arī skolēni min ierasto taku uz skolu. Tikai 1949. gada pavasarī skola nesagaida vairs daudzus, kuri tiek izsūtīti uz tālo Sibīriju. Daži no viņiem savu mūža māju atraduši tur — mūžīgā sasaluma zemē.

Dziesma «Dievmātei», ko izpilda skolniece Sabīne Valaine, un aizdegta svecīte ir kā aizlūgums par cilvēkiem, kuri vairs nepārnāca mājās.

Atmiņas sāp... Sāp tiem, kas palikuši dzīvi. To visvairāk izjūt visi klātesošie, klausoties Vārkavas skolas absolventes Irēnas Baško (Aleinikovas) skumjo stāstu.

50. gadi Vārkavas pusē ienes jaunas vēsmas — atvērta 1. vidusskolas klase. 1956. gada pavasari Vārkavas vidusskolu beidz pirmie absolventi. Šajos gados direktora pienākumus skolā veic Joksts, Zāleskis, Tarasovs, kuri nu jau aizgājuši mūžā.

No 1958. līdz 1987. gadam Vārkavas vidusskolu vada Stanislavs Vilmanis. Šai laikā uzcelta jauna, moderna skolas ēka, kurā ir liela, labiekārtota sporta zāle, moderni mācību kabineti.

Atmiņas, atmiņas... Tajās dalās gan bijušais direktors Stanislavs Vilmanis, gan pirms Vārkavas vidusskolas absolvents Vitālijs Kokins. Humora apvīts pirmās vidusskolas klases audzinātāja Kazimira Paukštēs atmiņu stāstu par savu audzināmo klasi un par jauniešu izdarībām skolas gados.

70.-80. gadi, un atmiņu kamolitīš Šķētinās tālāk. Absolvents Jānis Lozda atceras, ar kādu aizrautību to gadu skolēni iestudēja un izrādīja uz skatuves Blaumāja lugas. Grūti bija, jo skatuve pārāk maza, daudz kā trūka, bet bija liela griba gribas. Žetonu vakaram tika iestudēta V.Vigantes luga «Palmas zaļo vienmēr».

«Lai Vārkavas vidusskolas audzēkņiem nekad neapsikst darbotiesprieks, lai «palmas zaļo vienmēr!» beidz savu atmiņu stāstu absolvents Jānis Lozda. Skolēnu kora izpildījumā skan «Silavas valsis», kas liek spilgtāk atcerēties izlaiduma balles, tūristu ugunskurus, savus bijušos draugus, savu jaunuību.

Sie gadi aizvadīti nopietnā darbā. Radies daudz jaunu ierosmu. Par tradīciju

klūst tūrisma pārgājieni, sava novada vēstures pētišana, folkloras vākšana, tiek izdots skolēnu literārais žurnāls «Jaunā Maiņa». Šo gadu audzēkņi sakā paldies skolotājiem Eduardam un Valentīnai Valainiem, Jāzepam un Helēnai Pīzelēm, Martai Brakovskai un Janīnai Vaivodei, Veronikai Butlerei, Bronislavam un Praskovjai Vilmaņiem. Protams, visvairāk patēcības parādā audzēkņi ir savām pirmajām skolotājām Marijai Dzenei, Antoinai Laziņai un Bronislavai Spūlei.

Kopš 1978. gada vidusskolā darbojas folkloras kopa «Vualyudzeite». Tās izpildījumā Vārkavas novada dziesmas skanējušas gan Preiļu novadā, gan Rēzeknē, Ludzā, Rīgā, Lietuvā. Arī šai vakarā visas bijušās «Vualyudzeitis» pulcējas kopā un dzied savas iemīlotās dziesmas.

90. gadu lappuse. Šais gados skolu vada Stanislavs Stankevičs. Viņš stāsta: «Tas bija sarežģīts, bet skaists laiks, kad katram vajadzēja pārvērtēt sevi un paveikto, lemt, kurā pusē nostāties. Sarkans baltsarkanais karogs virs skolas. «Dievs, svēti Latviju!» skan pēc ilgiem gadiem pirmo reizi atklāti un droši. Un, kad neatkarīgajai Latvijai draud briesmas, arī mūsu skolotāji ir Rīgā uz barikādēm.»

Pēdējējā Vārkavas vidusskolas vēstures lappuse aizvērtā, atmiņu kamolitīš izšķētinātās. Un kas būs tālāk? Nākošās Vārkavas vidusskolas vēstures lappuses rakstīs tie, kas šodien mācās un rīt mācīsies 1. klasē.

Skan skolas zvans, vēstot, ka atmiņu stunda beigusies. Tālāk atkal katram sava ceļš, sava taka ejama.

Janīna Vilmane,
Vārkavas vidusskolas skolotāja

Sporta klubs «Cerība» informē

◆ **Minifutbols.** Turpinās minifutbola turnīru seriāls — 2. un 3. decembrī savus spēkus mēroja 1984. gadā dzimušie zēni. Preiļu zēni diezgan pārliecinoši pieveica Jēkabpili 9:2, Rēzekni 8:2 un Daugavpils «Lokomotīvi» 6:0, piekāpties vajadzēja tikai Jelgavas jaunajiem futbolistiem 2:7.

1. Jelgava	28—7	12
2. Preiļi	25—11	9
3. Jēkabpils	10—18	3
4. «Lokomotīve»	10—19	3
5. Rēzekne	6—24	3

Rezultatīvākais spēlētājs Preiļu komandā ar 10 gūtajiem vārtiem bija Dainis Skutelis — viņš tika atzīts par labāko SK «Cerība» sastāvā. Vispār tā svētdienā Dainim bija ļoti saspringta, vēl nesagādījis turnīra noslēguma ceremoniju un apbalvošanu, viņš sēdās autobusā un Preiļu bērnu popgrupas «Fledermausi» sastāvā devās uz Rīgu uzstāties televīzijā. Lūk tā — no rīta cīņijās par SK «Cerība» kausiem Preiļos, bet vākarā par «Mikrofona» TV balvu Zaķusalā.

9. un 10. decembrī Preilos viesojas 1983. gadā dzimušie futbolisti. Gandrīz visas spēles bija ļoti saspringtas. Par to liecina arī Preiļu komandas rezultāti — 3:1 pret Jēkabpili, 3:2 pret Jelgavu, 3:3 pret Daugavpili II un 3:4 pret Daugavpili I.

Turnīra noslēguma tabula:

1. Daugavpils I	28—7	12
2. Preiļi	12—10	7
3. Daugavpils II	15—15	5
4. Jelgava	14—23	4
5. Jēkabpils	8—32	0

Rezultatīvākais mūsu komandā bija Ivars Vaivods (4 vārti), bet par labāko spēlētāju preiļiešu rindās atzīts Andris Trūps. Šo sestdienu un svētdienu sacentīsies 1982. gadā dzimušie zēni. Mūsu komandas viesi būs FK «Auda» (Rīga), «Avots» (Rīga), Daugavpils un Rēzeknes futbolisti.

◆ **Volejbols.** Noslēgušās Preiļu pilsētas čempionāta priekšsacīkstes.

1. Viljāni	9—1
2. Mežniecība	7—3
3. Riebiņi	7—3
4. Rožupe	6—4
5. Zemessargi	6—4
6. Siera rūpnīca	6—4
7. SCO	5—5
8. Lattelekom	5—5
9. Rudzāti	2—8
10. «Cerība»	1—9
11. 1. vidusskola	1—9

So sestdien, sākot no 17.00, notiks ceturtdaļfinālu spēles.

◆ **Basketbols.** Turpinās Latvijas čempionāts 2. līgas komandām. Līvānu basketbolisti izbraukumā pieveica RTU-II 95:75 un piekāpās «Stopiņiem» 60:77, bet preiļieši neveiksmīgi aizzvadīja izbraukumu 72:92 Limbažos un 66:100 Olainē. Ľoti cerīgi sākās spēle savā laukumā ar vienu no lideriem — Alūksnes basketbolistiem — preiļiešiem bija 8-10 punktu pārsvars, tācū tad iespēlējās alūksnies labākais spēlētājs — bijušais līvāniets un tagadējais Alūksnes sporta dzīves vadītājs Juris Iesalnieks, un rezultātā zaudējums 64:69.

Pagaidām turnīra tabula izskatā šāda:	
1. Olaine	4—2
2. Gubene	4—0
3. Līvāni	3—2
4. Universitātes sports	3—2
5. Auteko-Tov	3—2
6. Alūksne	3—1
7. Limbaži	3—1
8. Stopiņi	2—1
9. TTP	2—1
10. Aizkraukle	2—1
11. RTU-II	1—6
12. Preiļi	1—4
13. Cēsis	1—3
14. Lidosta «Riga»	0—5

Preiļos šogad pēdējā spēle notiks 16. decembrī 15.00, kad pie preiļiešiem viešosies Aizkraukles basketbolisti.

Imants Babris,
sporta kluba «Cerība»
priekšsēdētājs

Policijas ziņas

Līvānu policijas iecirknis

● 12. novembrī Rožupes pagasta Pēterniekos nodega bijušās Pēternieku cūku fermas viens korpuss, kas pierēder B. Notiek lietas apstākļu noskaidrošana.

● 13. novembrī Līvānos kādā Liepu ielas daudzdzīvokļu mājā atrasts Vladimira V. (dzimis 1949. gadā) līķis ar vardarbīgas nāves pazīmēm. Ierosināta krimināllieta, notiek izmeklēšana.

Preiļu tirgotāju glābējs — Joahims Zigerists?

Ar priecīgu Ziemassvētku un laimīga Jaunā gada vēlējumiem mūsu rajona pādome ir saņēmusi vēstuli no frakcijas «Latvijai» deputātes 6. Saeimā, tautsaimniecības, agrārās, reģionālās politikas un vides komisijas locekles Guntas Gannusas.

Sūtījumā paskaidrots, ka frakcija «Latvijai» saņēmusi vēstuli no Preiļu tirgotājiem, kurā viņi runā par to, ka lūgusi pilsētas vadību izskatīt nodokļu iekāsēšanas kārtību tirgū. Gannusas kundze raksta:

«Iesakām izskatīt iespēju diferencēt tirgus nodokli, ievērojami samazinot to atsevišķām ģimenēm, invalidiem, pensionāriem.

Savukārt, frakcijas «Latvijai» deputāti ierosinās Saeimā mainīt jau pastāvošo drakonisko likumu, kas maznodrošinātājiem šo nodokli samazinātu.»

Kas tad tāds ir gadījies, ka pat Saeimas deputātiem lūgta palīdzība? Izrādās, ka septiņdesmit seši (!) Preiļu tirgus tirgotāji ir uzrakstījuši vēstuli Joahimam Zigeristam.

«Cienījamo Joahim Zigerista kungs! Šīsnīgi Jūs apsveicam, priečājamies par Jūsu panākumiem 6. Saeimas vēlēšanās, kurās arī mēs balsojām par tautas kustību «Latvijai».

Mēs, Preiļu tirgus laukuma tirgotāji griežamies pie Jums pēc palīdzības. Mūsu pilsētā ir masveida bezdarbs, lai izdzīvotu, ktrs cenšamies godīgi strādāt un pelnīt. Mūsu ienākumi no tirgošanās tiek izlietoti uzturam, maksai par dzīvokli, komunālajiem pakalpojumiem, bērnu uzturam, apģērbam un skološanai, arī maksai par tirgošanās vietām. Bet valsts ieņēmumu dienests un pilsētas dome dara visu, lai mūsu peļņa aizietu kases aparātu iegādei, nodokļa maksāšanai un vēl maksai par tirdzniecības vietām. Jau vairākārt esam griezušies pilsētas domē, lai izskatītu nodokļu jautājumu, bet atbilde ir noraidoša, mūsu intereses netiek ņemtas vērā.

Mēs esam ar mieru maksāt nodokļus un par tirgošanās vietām, bet lai tas būtu atbilstoši mūsu ienākumiem.

Ceram un ticam uz Jūsu atbalstu mums tik loti sasāpejušā jautājumā.»

Vēstuli turpina septiņdesmit seši paraksti.

Sakarā ar to, ka šādu jautājumu risināšana nav rajona padomes kompetence, abas vēstules lūdz komentēt Preiļu pilsētas domes priekšsēdētāju Olegu Hlebniakovu:

— Visiem Preiļu tirgus laukuma tirgotājiem, kuri realizē importa preces, ir jāmaksā obligātā valsts nodeva trīsdesmit latu apmērā un tikpat liela pilsētas nodeva. Esam spēruši solīti preti tiem, kuri griezās domē ar lūgumu samazināt pilsētas nodevas summu. Izskatījām konkrētus gadījumus un nolēmām samazināt savu nodevu par piecdesmit procentiem vairākiem tirgotājiem, kuri apgādā trīs un vairāk bērnus, tātad — daudz bērnu ģimenēm.

Kas attiecas uz pārējām kategorijām, nodevas samazināšana iespējama tikai izskatot konkrētus gadījumus. Pēc palīdzības pie mums griezušies tikai nedaudzi cilvēki.

Dome nevar palīdzēt arī jautājumā par kases aparātu iegādes atcelšanu. Lēmumu pieņēmusi valdība, un tikai valdība to var aicīt.

Lidzīnējā kārtība pastāvēs līdz nākamā gada 1. martam. Kas būs tālāk, to lems Ministru kabinets. Tāpēc uzskatām par nevajadzīgu izdarīt kādas radikālas izmaiņas, jo tās var būt pretrūnā ar gaidāmo valdības lēmumu.

L.Kirillova

Televīzijas programma

Sestdiena, 16. decembris

LATVIJAS TV I

9.00 Rīta stunda. 10.00 Mielasts ar Mārtiņu. 10.20 Pasauļes mode. 10.45 Muzikāli izklaidējošais rīts bērniem Pie Otto. 11.05 Brīvbilēte uz teātri. 11.30 Globuss. 12.00 Sensācija. 15. sērija. 16.25 No TV videofondiem. 17.25 Knēvelīši. 2. sērija. 18.00 Ziņas. 18.10 Tiesības milēt. 43. un 44. sērija. 19.10 Bērniem. 19.25 Skatuve piedāvā... 19.55 Ķirurgi. 38. sērija. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.05 Tādi esam. 21.50 Vakara intervija. 22.15 Ziņonkaula mednieki. Mākslas filma.

LATVIJAS TV II

8.00-11.00 Picca TV. 11.00 TV veikals. 11.30 Vai tu zini? 11.45 Kristīgā programma. 12.30 Angļu valoda. 11. nod. 12.50 Franču valoda. 11. nod. 13.10 Vācu valoda. 20. nod. 13.25 Vācu valoda. 21. nod. 13.40 Itāliešu valoda. 10. nod. 14.00 Tēma ar Vladu Līzjevu. 14.45 Juke Box. 15.30 Sambuks. 16.00 Latvijas basketbola amatieru asociācijas meistarsacīkstes. VEF - Miks. 17.30 Hallo, Zeme! 17.45 Mazajiem par zvēriņiem. 17.50 Zaļo gaismu - dziesmām! 18.45 Paradizes pludmale. 100. sērija. 19.10 Durvis uz panākumiem. LTS. 19.45 Ziņas. 19.55 Latloto. 20.05 Klusā nedēļa ar Tālu. Dok. filma. 20.30 Panorāma. 21.00 NTV-5. 22.00 Ziņas. 22.10 Apsveikumu koncerts Daudz laimes! 22.40 E iela. 336. un 337. sērija. 23.30 Modeles dzīvē un fantāzijās. 9. filma. 24.00 Dāmu klubs. 20. sērija.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

8.00 Ziņas. 8.10 TV modinātājs. 9.30 Nepalaids garām! 10.00 Rīta pasts. 10.35 Padomi kulinārijā. 10.50 Cilvēks un likums. 11.20 Dialogs. 11.40 Kāreiz... 11.55 Hokejs. Zviedrijas izlase - Somijas izlase. 14.30 Automašīna un es. 15.00 Dzīvnieku pasaulē. 15.40 Logs uz Eiropu. 16.10 Laimīgs gadījums. 17.00 Ziņas. 17.20 Kinematogrāfs. 17.55 1953. gada aukstā vasara. Mākslas filma. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Kas? Kur? Kad? 22.00 Mult. filmas. 22.10 Logs uz pagalmu. Alfrēda Hičkoka filma. 23.00 Ziņas. 23.10 Logs uz pagalmu. Filmas turpinājums.

Svētdiena, 17. decembris

LATVIJAS TV I

9.00 Province. 9.50 Namdaris. 10.10 Dziesma manai paaudzei. 10.25 Skabargas lielā plāpa. 10.40 Sprīdīša ceļojums. 11.20 Jarāna šovs. 12.05 Vernīša rāda... 12.35 Baznīca un mūzikā. 13.05 Mūzika Adventē. 16.00 NBA meistarsacīkstes. 17.30 Mult. filma. 18.00 Ziņas. 18.10 Tiesības milēt. 45. sērija. 18.40 Flinstoni. 107. sērija. 19.05 TV - puikām un meitenēm. 19.10 Bērniem. 19.30 Emīlija. 3. sērija. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.05 Kinokars. Sieviete gaisma. Francijas mākslas filma. 22.45 No TV videofondiem. 23.00 Nakts ziņas.

LATVIJAS TV II

6.45-10.00 Picca TV. 17.00 TV veikals. 17.30 Vācu valoda. 22. nod. 17.45 Vācu valoda. 23. nod. 18.00 Valdības preses konference. 18.30 Problēmas stopkadrā. 19.00 LTS ziņas. 19.20 Ēterā - Kurzemes TV. 19.45 Ziņas. 20.00 E iela. 340. sērija. 20.30 Panorāma. 21.00 NTV-5. 22.00 Ziņas. 22.10 Ušvaja. 22.55 Viens noburts vārds. Dzied R.Trence. 23.10 NTV-5. 0.10 Latvijas hokeja līgas meistarsacīkstes. Nik's/Brih - Essamika.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

8.00 Ziņas. 8.15 Tropu meitene. 9.05 Mult. filma. 17.00 Ziņas. 17.25 Hokejs. Krievidas izlase - Zviedrijas izlase. 20.00 Laiks. 20.45 Režisors A.Kurosavas filmas. 23.00 Ziņas. 23.10 Režisors A.Kurosavas filmas. 23.55 Muzikāli izklaidējošs raidījums.

Piektdiena, 22. decembris

LATVIJAS TV I

8.00 Rīta bums. 9.00 Tiesības milēt. 50. sērija. 9.25 Rīt, parīt, aizparīt... 9.30 Namdaris. 9.50 Dzīvite, dzīvīte... 10.25 Ķirurgi. 39. sērija. 16.25 Klēts. 16.55 Ar dziesmu par dzīvi. 17.40 Nedēļas vidū. 18.00 Ziņas. 18.10 Likuma vārdā. Dok. filma. 18.40 Glābiet bērnu! 19.05 Mirklis. 19.15 Tiņi trako. 20.00 Teātru jaunumi. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.05 Vācija nedēļu pirms Ziemassvētkiem. 21.40 Rallijs. Mākslas filma. 23.00 Nakts ziņas. 23.05 Rallijs. Filmas turpinājums. 23.15 Pasaules mode.

LATVIJAS TV II

6.45-10.00 Picca TV. 16.50 TV veikals. 17.20 Aculiecinieki. 17.50 Hameleonus rotaļas. 148., 149. un 150. sērija. 19.00 LTS ziņas. 19.20 Ēterā - Kurzemes TV. 19.30 Mult. filma. 19.45 Ziņas. 20.00 E iela. 340. sērija. 20.30 Panorāma. 21.00 NTV-5. 22.00 Ziņas. 22.10 Ušvaja. 22.55 Viens noburts vārds. Dzied R.Trence. 23.10 NTV-5. 0.10 Latvijas hokeja līgas meistarsacīkstes. Nik's/Brih - Essamika.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

8.00 Ziņas. 8.15 Tropu meitene. 9.05 Mult. filma. 17.00 Ziņas. 17.25 Hokejs. Krievidas izlase - Zviedrijas izlase. 20.00 Laiks. 20.45 Režisors A.Kurosavas filmas. 23.00 Ziņas. 23.10 Režisors A.Kurosavas filmas. 23.55 Muzikāli izklaidējošs raidījums.

Trešdiena, 20. decembris

LATVIJAS TV I

8.00 Rīta bums. 9.00 Tiesības milēt. 48. sērija. 9.25 Rīt, parīt, aizparīt... 9.30 Mans būs mans. 9.40 Skats no malas. 10.05 Dziesma manai paaudzei. 10.20 Ķirurgi. 38. sērija. 16.25 Saimnieks. 16.55 Aiz priekšķara. 17.25 Knēvelīši. 2. sērija. 18.00 Ziņas. 18.10 Krustpunkti. 19.10 Uz vienas stīgas. 19.25 Ex libris. 19.40 Nedēļas vidū. 19.55 Flinstoni. 108. sērija. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.05 Tā esot bijis, tā varētu būt... 21.20 Laimes spēles. 21.50 Pozitīvi izklaidējošā vakara programma

Popkultūras akadēmija. 22.20 Emīlija. 3. sērija. 23.00 Nakts ziņas. 23.05 Emīlija. Filmas turpinājums.

LATVIJAS TV II

6.45-10.00 Picca TV. 17.00 Angļu valoda. 12. nod. 17.20 Ēterā - Zemgales TV. 17.50 Ēterā - Kurzemes TV. 18.00 Latvijas basketbola līgas meistarsacīkstes. 20.00 Vizite. 20.20 Problēma stopkadrā. 20.30 TV veikals. 21.00 NTV-5. 22.00 Ziņas. 22.10 Dzīvite, dzīvīte... 22.45 Skaties! 23.00 Zaļo gaismu - dziesmām! 23.40 Šokējošais šovs.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

8.00 Ziņas. 8.15 Tropu meitene. 9.10 Tēma. 17.00 Ziņas. 17.20 Tropu meitene. 18.10 Sastrēgumstunda. 18.35 Uzmini melodiju! 19.00 E.Razanova autorraidījums Šodien es esmu kopā ar jums, čīgāni! 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Lidojumi sapņos un īstenībā. Krievidas mākslas filma. 22.25 Bez apstājas. 23.00 Ziņas. 23.10 Sensāciju mednieki. Seriāls.

Ceturtdiena, 21. decembris

LATVIJAS TV I

8.00 Rīta bums. 9.00 Tiesības milēt. 49. sērija. 9.25 Rīt, parīt, aizparīt... 9.30 Namdaris. 9.50 Dzīvite, dzīvīte... 10.25 Ķirurgi. 39. sērija. 16.25 Klēts. 16.55 Ar dziesmu par dzīvi. 17.40 Nedēļas vidū. 18.00 Ziņas. 18.10 Likuma vārdā. Dok. filma. 18.40 Glābiet bērnu! 19.05 Mirklis. 19.15 Tiņi trako. 20.00 Teātru jaunumi. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.05 Vācija nedēļu pirms Ziemassvētkiem. 21.40 Rallijs. Mākslas filma. 23.00 Nakts ziņas. 23.05 Rallijs. Filmas turpinājums. 23.15 Pasaules mode.

LATVIJAS TV II

6.45-10.00 Picca TV. 16.50 TV veikals. 17.20 Aculiecinieki. 17.50 Hameleonus rotaļas. 148., 149. un 150. sērija. 19.00 LTS ziņas. 19.20 Ēterā - Kurzemes TV. 19.30 Mult. filma. 19.45 Ziņas. 20.00 E iela. 340. sērija. 20.30 Panorāma. 21.00 NTV-5. 22.00 Ziņas. 22.10 Ušvaja. 22.55 Viens noburts vārds. Dzied R.Trence. 23.10 NTV-5. 0.10 Latvijas hokeja līgas meistarsacīkstes. Nik's/Brih - Essamika.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

8.00 Ziņas. 8.15 Tropu meitene. 9.05 Mult. filma. 17.00 Ziņas. 17.25 Hokejs. Krievidas izlase - Zviedrijas izlase. 20.00 Laiks. 20.45 Režisors A.Kurosavas filmas. 23.00 Ziņas. 23.10 Režisors A.Kurosavas filmas. 23.55 Muzikāli izklaidējošs raidījums.

Piektdiena, 22. decembris

LATVIJAS TV I

Kā ar imunizāciju pret difteriju?

◆ Šī gada augustā mūsu rajonā uzsākta pieaugušo iedzīvotāju masveida imunizācija pret difteriju. Rajona padomē pirms tam tika pieņemts lēmums par rajona iestāžu un organizāciju vadītāju personīgo atbildību par viņiem pakļauto darbinieku potesānu.

Pašreiz, tuvojoties gada beigām, veselības aprūpes iestādes tiek apkopoti dati par katru iestādi. Tāpēc aicinām visus, kuri vēl nav griezusies polikliniku potēšanas kabinetos, saņemt vakcīnu un pasteigties to izdarīt tuvākajās dienās.

Lai apturētu difterijas epidēmiju, nepieciešams, lai vismaz 75 procenti no visiem rajona iedzīvotājiem būtu neuzņēmīgi pret difterijas ierosinātāju. Taču to var panākt tikai potējoties.

Jāatgādina, ka visos mūsu kaimiņu rajonos ir ļoti augsts saslimstības līmenis. Vai mēs būsim uzņēmīgi pret šo infekciju, var spriest pēc tā, cik apzinīgi gājām uz potēm. Lūk, konkrēti skaitļi. 2500 pieaugušie rajona iedzīvotāji šogad ir sapotējušies pilnīgi un var būt droši, ka tuvāko piecu gadu laikā difterija viņiem nedraud.

Ja difterijas epidēmija turpināsies, tad pēc pieciem gadiem viņiem jāsaņem vēl viena pote. Ja saslimstība mainīsies, tad kārtējā vakcīna būs vajadzīga pēc desmit gadiem. Tas pats attiecas arī uz tiem aptuveni sešiem tūkstošiem cilvēku, kuri uzsākuši potēšanos, turpina to.

Pārējiem 25 tūkstošiem rajona pieaugušajiem iedzīvotājiem, kuri vēl nav potējušies, nu ir pēdējais laiks izšķirties par labu savai veselībai un dotoies uz tuvāko veselības aprūpes iestādi.

Daudzi ir potējušies iepriekšējos gados, saņemot tikai vienu poti. Viņi, protams, jautās, ko darīt? Pieredze rāda, ka viena pote daudzos gadījumos nodrošina imunitāti tikai uz dažiem gadiem, ja cilvēks iepriekš nav potējies desmit un vairāk gadus. Lai jūsu organismā izveidotos ilgstoša un spēcīga imunitāte, nepieciešams imunizāciju turpināt tagad, saņemot vēl divas vakcīnas devas ar pusotra mēneša intervālu.

Ja jūs šaubāties, vai tas ir nepieciešams, ir iespēja pārbaudīt jūsu imunitātes līmeni. Varat griezties poliklīnikā, kur noņemtās asins analīzes (1,5 līdz 2 ml) aizsūtīs uz Rīgas Nacionālā vides veselības centra mikrobioloģisko laboratoriju. Analīzes rezultātus atsūtīs pēc divām nedēļām. Tas izmaksās jums desmit latus.

Jāpiebilst, ka par difterijas smagajām sekām ir runāts daudz. Skaidrs arī tas, ka profilaktiskās potes nekādas nopietnas blakusparādības neizraisa, bet ir ļoti nepieciešamas.

R.Nikiforova,
Preiļu Vides veselības
centra epidemioloģe

NOVADNIEKS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta.
Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi,
LV-5301. Tel. 22059, 22305, 21759.
Pasūtījuma indekss 68169.

Sludinājumi un reklama □ 22305

■ Pārdod

- kooperatīvo 3 istabu dzīvokli Preiļos. Ir variānti. Tālr. 21240;
- māju Gailīšos, var izmantot kā vasarnīcu, un emajētu vannu (170 cm). Tel. 22901 vakaros;
- M-2140, 1979.g. Zvanīt 23010 pēc 18;
- Opel Ascona, 1,6, 1985.g. Tel. 22665;
- Audi-100, 1979.g., 1500 \$. Tel. 57619, 24457;
- steidzami, lēti Mercedes 200 D labā kārtībā. Tel. 23692;
- Mercedes 200 T (pikaps), 1982.g. decembris, 2 mēnešus no Vācijas, labā tehn. kārtībā. Tālr. 42170;
- Mercedes Benz L 608 D, kravas kaste, celts pēja 4,5 t, 1979.g., labā tehn. kārtībā, ar treileri (1995.g.) vieglo a/m pārvadāšanai, Toyota Starlet, 1986.g., labā tehn. kārtībā. Tel. 65220;
- 7 mēnešus vecas déjējvistas. Tālr. 46763;
- metināšanas aparātu, ratu asi, T-40 palaidēju. Tel. 21007;
- sienu. Tel. 23942;
- ledusskapjus, garantija, piegāde. Tel. 21268;
- veļas mazgājamo mašīnu «Aurika» iepakojumā. Tālr. 22164.

■ Pērk

- mikroautobusu «Latvija». Tel. 36635;
- kartupeļus. Tālr. 44172;
- liellopus dzīvsvarā un galu. Ir kāvēji un transports. Tālr. 8-22-940017 vakaros;
- galu. Tel. 55743;
- galu: cūkas 1,10-1,25 Ls/kg, jaunlopu 0,95-1,10, liellopu 0,80-0,90, aitas 0,80-0,95. Samaksa tūlītēja. Iepriekšējā pieteikšanās pa tālruni 18153;
- lēti lietotu vieglās automašīnas piekabi. Tel. 54648.

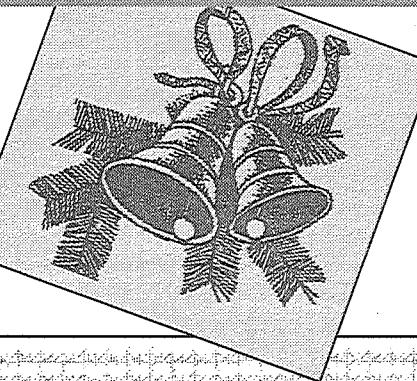
■ Izirē

- zāli Jaungada pasākumiem. Tālr. 23333, 22551;
- steidzami 3 istabu dzīvokli Preiļos uz 5-10 gadiem. Tālr. 19750.

■ Maina

2 istabu dzīvokli Preiļos pret līdzvērtīgu Līvānos, ir variānti. Tel. 43050.

Līvānu tirgū
«Runcis»
pārdošanā Ogres
trikotāzas kombinātā
ražotās liela izmēra biki-
ses, visu izmēru gumijas
zābaki ar silto oderi.

Privatizācijas aģentūra

ANDA

privatizācija.

Objekta atrašanās vieta: Domes iela 1a, Līvāni, Preiļu rajons, LV-5316.

Objekts pārdots: sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "ANDA OPTEC".

Privatizācijas pamatnosacījumi:

- trīs gadus jānodrošina ar darbu 16 strādājošie pilnu darbdienu;
- piecu gadu laikā jāiegulda objekta ražošanas paplašināšanā un jaunas tehnoloģijas ieviešanā Ls 70 000;
- piecus gadus jāsaglabā objekta darbības profils - medicīnas instrumentu ražošana, tautas patēriņa preču ražošana uz optisko šķiedru bāzes un zinātniski tehniskās produkcijas izstrāde;
- jāievēro vides aizsardzības nosacījumi saskaņā ar likumdošanas aktiem.

Preiļu filiāle

Brīvības ielā 2 piedāvā
savus pakalpojumus
juridiskām personām:

- ◆ atver norēķina kontus Ls un valūtā
- ◆ banka maksā par vidējo atlikumu kontā
virs 1000 Ls — 3% gadā
virs 1000 USD — 2,5% gadā
- ◆ apkalpo sertifikātu ieguldījuma, uzkrāšanas un tirdzniecības kontus
- ◆ banka sadarbojas ar Starptautisko naudas pārvedumu dienestu Western Union
- ◆ banka pieslēgusies Starptautiskajam kompjūteru tīklam S.W.I.F.T. finansu informācijas apmaiņai.

Telefons 24465.

SAKARU BANKA

LATVIJAS KOMERCBANKA A/S

Aicinu visus uz
jauna fotoservisa «FOTO
MAKS» atklāšanu 21.
decembri plkst. 12.00
Preiļu poliklīnikā (ieja no
kinoteātra puses). Plašā
sortimentā fotopreces un
pakalpojumi. Piedāvāju
darbu ar izdevīgiem
noteikumiem tirdzniecības
aģentiem. Pateicos saviem
pastāvīgajiem klientiem
par uzticību.

Priečīgus Ziemassvētkus!
Tel. uzziņām turpmāk 24675.
Igor's Pličs

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums
«Laikraksta «Novadnieks» redakcija»

Iznāk 8 reizes mēnesī. Abonēšanas maksa mēnesī
Ls 0,56. Mazumtirdzniecībā līgumcena.

SIA «Miks - Dilers»

* pārdod koka skaidu plāksnes,
laminētās koka skaidu plāksnes,
koka šūnu plāksnes, malku, kūdras
briketes, akmenogles.

Piegādi nodrošinām.

Izziņas Preiļos, Brīvības ielā 61a,
tel. 22433.

Vēl galā nav darbi,
Vēl nebeidzas dziesma,
Iejaučas liktenis skars,
Nodzīsa dzīvības liesma.

J.Simbārdis

Skumju bridi dalāmies bēdās ar
Aleksandra Kudrašova piederiņiem.

SIA «Agroapgāde» kolektīvs

Kā senāk ziedēs ceriņkrūms aiz loga,
Kā senāk smaržos baltais ābolīš,
Bet sētas vārtos sagaidīt vairs nenāks
Un savu roku nesniegs miļais tēvs.

Izsakām līdzjūtību Leonidam
Valdonim, TĒVVU zaudējot.

Preiļu RKN vidējās
paaudzes deju kolektīvs

Izsakām līdzjūtību Žannai
Bogdanovai sakarā ar TĒVA nāvi.
Kaimiņi

Ai, tēt, man brīziem liekas,
Sirds aiz sāpēm gurst...
Bet zinu... jājāz.

P.Vilpis
Izsakām dzīļu līdzjūtību Žannai
Bogdanovai sakarā ar TĒVA nāvi.
Preiļu arodydusskolas kolektīvs

Redaktors Pēteris Pīzelis

Reģistrācijas apliecība Nr. 1018
iespiests SIA «Latgales drukas»,
Rēzeknē, Baznīcas ielā 26,
Ofsetiespiedums. Metiens 5050.